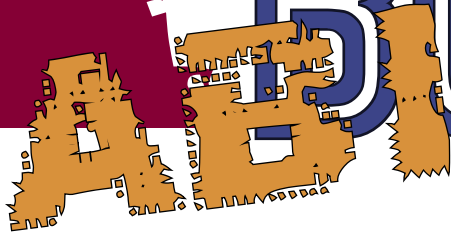

Blanko ry:n virallista lätinää

N:o 4/05
16.11.2005

Blankki

Blankki on puolueeton ja riippumaton opiskelija-ainejärjestölehti. Blankin testit ja vertailut perustuvat kansainvälisesti verifioituun menetelmään ja ohjelmistoihin. Blankki ilmestyy säännöllisen satunnaisesti. Lehti ei vastaa tilaamattoman materiaalin säilyttämisestä eikä palauttamisesta. Julkaisemamme artikkelit, ohjeet ja vinkit on tarkastettu huolella, mutta emme kuitenkaan takaa niiden virheettömyyttä emmekä vastaa esiintyneistä virheistä tai ohjeiden ja vinkkien noudattamisesta syntyneistä seurauksista. Kirjoituksia ja kuvia saa lainata lehdestä vain toimituksen kirjallisella luvalla. Tarjottu tai tilattu aineisto hyväksytään julkaisutavaksi sillä ehdolla, että sitä saa korvauksetta edelleen käyttää lehden www-sivustolla sekä lehden www-sivustolla ja kuvia kuukauden, ellei hukkaa niitä jo ennen aikamäärän täyttymistä. Toimitus säilyttää pyytämättä lähetettyjä kirjoituksia ja kuvia kuukauden, ellei hukkaa niitä jo ennen aikamäärän täyttymistä.

AbiBlankin sisällysluettelo

Pääkirjoitus (Markku Pylkkö).....	3
Puheenjohtajan palsta (Jyrki Puttonen)	4
Tietojenkäsittely on ihmisläheinen oppiaine (Kukka-Maaria Kakko).....	5
Blanko on aika paljon (Aapo Herrala).....	6
Kliffaako Blanko? (Sari Saikkonen).....	6
Blankon lukiovierailut (Katariina Silvendoinen)	7
Elämää blankolaisena (Ville Kiviniemi)	8
AIESEC-harjoittelussa Malesiassa (Sampo Ukkola)	9
Terveisiä rapakon takaa (Anna Nikkilä)	10–11
Pelit ja virtuaaliympäristöt -kurssi (Eino Keskitalo).....	12
Tietojenkäsittelytieteitä lukiossa (Kukka-Maaria Kakko)	13
TOL:n suuntautumisvaihtoehdot (Ville Wittenberg).....	14–15
Filtronicin Hannu Hannilan haastattelu (Sari Saikkonen)	16
Tietojenkäsittelytieteiden opiskelua Kajaanissa (Merja Heikkinen)	17
TOL tutuksi, osa 4 (Päivi Mäntyniemi, Juha Iisakka ja Ari Vaulo)	18–19
Fuksisuunnistus (Tommi Portti)	20–21
Stepmania (Eino Keskitalo)...	22–23
Introduction to Kyykkae (Juuso Räsänen).....	24
Sokkeloa ja kiiltävää pintaa: Tietotalo 2 (Hanna Holopainen)	25
Pikasähke syyskokouksesta: Hallitus ja toimihenkilöt	26
Loppuvuoden tapahtumakalenteri.....	26

Kansi: "Mr. Blankkikansi" Aapo Herrala Taito: Eino Keskitalo & Markku Pylkkö feat. Lauri Borén

Blankki-tiimi

Hanna Holopainen

Sari Saikkonen

Eino Keskitalo

Hanna
Säynäjäkangas

Markku Pylkkö

Heidi Wikman

Blankki-tiimi

Ilmoitukset, tiedustelut ja aineisto

Blanko ry

Tietojenkäsittelytieteiden laitos

90014 Oulun yliopisto

Julkaisija Blanko ry • Paino Multiprint, Oulu • Painos 600 kpl

Sähköisesti:

<http://www.blanko.fi>

e-mail: blankkitiimi@blanko.fi

Pääkirjoitus

Tervehdys lukijani,

kun olet tälle riville päätnyt, harkitset ilmeisestikin tietojenkäsittelytiedettä oppiaineena – ellet jo ole päätöstä tämän tieteenalan opintoihin ryhtymiseksi (tai niiden kehittämiseksi) tehnyt. Tai sitten vain mainio kansitaiteilijamme Aapo on saanut Sinut houkutelluksi tarttumaan tämän muista ainejärjestölehdistä – toivotavasti Sinunkin mielestäsi edukseen – poikkeavaan vipuseen. Niinpä me muu lehdentekijäporukka – jota hienosti Blankki-tiimiksi kutsutaan – koetamme olla heitetyn haasteen väärttejä.

Tämä lehti kertoo Sinulle jotakin tietojenkäsittelyn opiskelusta Oulun yliopistossa. Tai tarkkaan ottaen tietojenkäsittelytieteen, jota TOL:lla – lyhennys Tietojenkäsittelytieteiden laitoksesta (aikoinaan "tiede" oli vielä "oppia", nyt jo useamman vuoden ajan tiedettä, vaikka lyhennys jäikin elämään) – opetetaan, opiskeluaan ja tutkitaan.

Yliopistohan poikkeaa lukiosta sillä tavoin, että heti opiskelusi aloitettua olet tiedeyhteisön täysivaltainen jäsen. (Valitettavasti kaikki eivät tätä tiedosta ja liian usein tämän tarjoamat huikeat mahdollisuudet laiminlyödään.) Yliopistossa tärkeintä ei ole jo opittujen asioiden opettaminen opiskelijoille vaan uuden tiedon tuottaminen. Siksi yliopistoon hakeutuessasi ja tullessasi Sinun kannattaa olla utelias ja aktiivinen: ei kurssien perussuorittaminen ja tenteistä läpikäyminen ole se, miksi täällä opiskellaan vaan oivaltaminen ja uusien asioiden löytäminen.

Yliopistot pursuavat tietoa. Se on yleensä myös luotettavaa, toisin kuin Internetistä löytyvä. Tosin siihenkin – niin kuin kaikkeen tietoon tai "tietoon" – pitää suhtautua kriittisesti. Kriittisyys – enkä tarkoita yksinomaan tai lainkaan vastahankaisuutta – on tärkeää yleensäkin. Tiedeyhteisössä se on jopa välttämätöntä. Tiede ei kehity ja mene eteenpäin ilman kriittisyyttä, rakentavaa sellaista.

No niin, taas yllätin itseni kirjoittamasta vakavia. Jos olet jaksanut lukea tänne asti, niin palkitsen Sinut keventämällä hieman. Ja kevennän joka tapauksessa, vaikkeet olisi jaksanutkaan. ;-)

Tämä Abi-Blankki ei ole järin hauska. Syynä on se, että tämä on laitoksemme kustantama, tavallaan virallinen kosiolehti abien innostamiseksi hakeutumaan TOL:lle opiskelemaan. Tai sitten me Blankki-tiimissä olemme vain niin kuivakkaita. Tai molempia.

Jos opiskelu TOL:lla kuitenkin Sinua edellä olevista jorinoistani huolimatta alkoi kiinnostaa, niin käväisepä Blankon WWW-sivustolla. Se sai ainakin minut vajaa kolme vuotta sitten innostumaan opiskelusta TOL:lla. Harvoin näkee näin hyvin ylläpidettyjä sivustoja ainejärjestöillä. Ja sieltä löytyy myös monta vuosikerästä Blankki-lehtiä (osoitteesta <http://www.blankko oulu.fi/toiminta/blankki/>), joista löytyy tietoa paitsi opiskelijaelämästä TOL:lla ja Blankossa myös, erityisesti Abi-Blankista, tietoa siitä, mitä TOL opiskelijoilleen tarjoaa. Kaikkeahan me emme tietenkään saa tähän lehteen mahtumaan eikä pyörää kannata keksiä uudestaan joka vuosi.

Markku
markku@solutions.fi

Seuraava Blankki

eli Joul-Blankki ilmestyy 2.12.2005. Aineisto siihen on toimitettava Blankin toimitukselle perjantaihin 25.11. mennessä.

Toimitus nostattaa jännitystä vuoden viimeiseen numeroon: Wappu-Blankin tehtävien oikein ratkaisseiden kesken arvottavat ruhtinaalliset palkinnot löytävät omistajansa runsaan kahden viikon kuluttua. Tarkkaile postiasi!

Puheenjohtajalta

Tervehdys abiturientit! (ja muut jotka olette saaneet tämän lehden käsiinne)

Tämän Abi-Blankin tarkoitus on kertoa tietojenkäsittelytieteiden opiskelusta Oulun yliopistolla etenkin ainejärjestömme Blankon kannalta. Opiskeluun kuuluu oleellisena osana tuo legendaarinen opiskelijaelämä, jonka syövereihin tullaan myös tekemään katsaus. Lehdessä on kerrottu muutamista syyskauden bileistä, joita olemme järjestäneet ja yleisesti ainejärjestöjen roolista yliopistonmaailmassa.

Ainejärjestöjen tehtävänä on mm. valvoa opiskelijoiden etua, kehittää opetusta ja järjestää silloin tällöin erilaisia tapahtumia. Ainejärjestötoimintaa löytyy jokaisesta yliopistosta, laajuus ja muodot vain vaihtelevat. Suurimmalle osalle meistä ainejärjestötoiminta on ennen kaikkea kavereiden tapaamista ja hauskanpitoa yhdessä. Kannattaa ehdottomasti miettiä opiskelupaikan valintaa myös sen perusteella kuinka aktiivinen ainejärjestö mahdollisella tulevilla opiskelupaikallasi on.

Blanko on ehdottomasti yksi yliopistomme aktiivisimmista ainejärjestöistä. Tapahtumakalenteristamme löytyy merkintä yleensä vähintään joka toiselta viikolta. Käytännössä tämä tarkoittaa sitä, että opiskelijoillamme on hyvät mahdollisuudet tutustua toisiin opiskelijoihin luentosalien ulkopuolella. Opiskelu on tietenkin yliopistossa se tärkein tehtävä, mutta lähes yhtä tärkeänä pitäisin opiskelijatovereihin tutustumista ja aktiivista opiskelijaelämää. Blankolaisia on lisäksi vaikuttamassa useissa muissa toimielimissä. Käytännössä tämä tarkoittaa sitä, että ainejärjestömme edustajat kuulevat viimeisimmät uutiset ja voimme tiedottaa niistä muille opiskelijoille.

Toivotan onnea tulevan opiskelupaikan metsästyksessä. Etsi mahdollisimman paljon tietoa eri vaihtoehdoista vaikka käymällä Blankon IRC-kanavalla (#Blanko@IRCNet). Kannattaa miettiä tulevan opiske-

lupaikan valintaa tarkkaan, sillä se tulee vaikuttamaan merkittävästi siihen millainen tulevaisuudestasi muodostuu. Älä kuitenkaan huolestu, vaikka et heti pääsisikään haluamallesi alalle, tai jos huomaat ettei ala ollutkaan niin kiinnostava. Valintaa kannattaa miettiä oman motivaation lisäksi myös aktiivisen opiskelijaelämän sekä varmasti myös tulevan työllisyystilanteen kannalta.

Menestystä jatkossa toivottaen,

Jyrki Puttonen
Blankon hallituksen puheenjohtaja

Tietojenkäsittely on ihmisläheinen oppiaine

Tietojenkäsittelytieteiden laitos on Oulun yliopiston toiseksi suurin laitos; pääaineopiskelijoita on yli 1400. Laitoksella opiskellaan tietokoneiden ja ihmisen vuorovaikutusta monesta eri näkökulmasta, joista erityisesti käyttäjän rooli korostuu.

Tietojenkäsittelytiede on nuori tiede ja siten laitoksemmekin nuori; se perustettiin Oulun yliopistoon vasta 1960-luvun lopussa. Tuolloin laitoksella työskenteli yksi professori ja yksi assistentti. Nykyään professoreita on noin 20 ja työntekijöitä yhteensä noin 150.

Kun olet päässyt lukemaan pääaineenasi tietojenkäsittelytieteitä, valitset kolmen vuoden aikana jonkin seuraavista viidestä suuntautumisvaihtoehdosta:

- digitaalinen media
- mobiilipalvelut
- ohjelmistotuotanto
- ohjelmistoliiketoiminta
- tietojärjestelmät
- (ks. tarkemmin <http://www.tol.oulu.fi/abi/suuntautumisvaihtoehdot>)

Opiskelu sinänsä on hyvin vapaamuotoista, sillä teet itse lukujärjestyksesi oman aikataulusi mukaisesti. Jos esimerkiksi haluat suorittaa opinnot nopeasti vaikkapa kolmessa vuodessa, lukujärjestyksesi on aika täynnä. Mikäli osallistut esimerkiksi opiskelijoiden ainejärjestö Blankon toimintaan, voi lukujärjestyksesi olla suhteellisen tyhjä ja opinnot kestää esimerkiksi kuusi vuotta.

Tiimityöskentelyä, viestintää ja sosiaalisia taitoja

Tietojenkäsittelytieteiden laitoksella lukuvuosi on jaettu kolmeen periodiin. Kaikille pakollisia pääaineopintoja on noin 170 opintopistettä. Yksi opintopistettä vastaa 26 tuntia työtä. Koko filosofian maisterin tutkinto on nimissään 300 opintopistettä. Opinnot koostuvat pää- ja sivuaineopinnoista sekä vapaavalintaisista opinnoista.

Tietojenkäsittelytieteiden laitoksella opiskelu on

työelämäpainotteista ja monimuotoista; tarjolla on päivä- ja iltaluentoja, harjoituksia, työpajatoimintaa, seminaareja ja ryhmätöitä. Työelämäpainotteisuus tarkoittaa sitä, että kurssien harjoitus- ja projektitöitä tehdään yhteistyössä yritysten kanssa. Ryhmätöitä ja yhteistyötä on siis paljon ja opintojen pääosaan nousevatkin sosiaaliset taidot, tiimityöskentely ja viestintä. Älä siis luulekaan, että laitokseltamme valmistuu tylsiä, yksikseen viihtyviä nörttejä; tietojenkäsittelytieteiden laitokselta valmistuvat koodarit ne vasta yhteistyötaitoisia ovatkin!

Mikä minusta tuleeekään isona?

Useat tietojenkäsittelytieteiden pääaineopiskelijat ovat jo opintojen aikana töissä tietoteollisuusosalalla varsinkin opintojen loppuvaiheessa. Valmistumisen jälkeen useat jatkavatkin yksinkertaisesti työskentelyä opiskeluaikana löydettyssä työpaikassa.

Valmistumistasi ohjaavat valitsemasi suuntautumisvaihtoehto ja sen pakolliset pää- ja sivuaineopinnot, muut sivuaineopinnot, osaamisesi ja lopputyösi eli pro gradu -tutkimuksen aihe. Varsinkin sivuaineopinnoilla ja pro gradu -tutkimuksella voit tehdä itsesi näköisen tutkinnon erottuaksesi valmistumisen jälkeen muista työmarkkinoilla. Niiden perusteella päätät, mitä isona haluatkaan tehdä.

Valmistumisesi jälkeen työllistyt suurella todennäköisyydellä opintoja vastaaviin tehtäviin, jos et heti, niin ainakin pienen ajan kuluttua. Tietoteollisuudessa palkkaus on hyvää, joten valmistuakin kannattaa; Tekniikan Akateemisten liiton palkkasuositus vastavalmistuneelle tietoteollisuusalan ammattilaiselle on lähes 3000 euroa kuukaudessa. Pohjois-Suomessa palkkaa tosin maksetaan suosituksen alle, koska elinkustannuksetkin ovat täällä pienemmät kuin Etelä-Suomessa.

Katso lisätietoja tietojenkäsittelytieteiden opiskelusta osoitteesta <http://www.tol.oulu.fi/vierailijoille> !

Teksti:
Kukka-Maaria Kakko

Blanko on aika paljon

Teksti:
Aapo Herrala

Ehkä törmäsitkin jo sanaan Blanko, mutta mikäs se on? Blanko on ASCII-merkistön tyhjää tarkoittava merkki, mitä sinun ei ole välttämätön tietää. Sen sijaan kannattasi merkityksellistä on, että Blanko on Oulun yliopiston tietojenkäsittelytieteiden opiskelijoiden ainejärjestö, meillä Oulussa tuttavallisesti kiltä. Jäseniä järjestöllä on reilu 500 ja ikää jo reilut 30 vuotta, mutta voinen väittää meidän olevan vetreämpi kuin koskaan.

Kuten Jyrki jo puheenjohtajan palstallaan kertoikin, on Blanko alamme opiskelijoiden etujärjestö pyrkien mm. vaikuttamaan laitoksemme opetuksen laatuun opiskelijaedustajiensa kautta laitosneuvostossa sekä opetuksen kehittämistyöryhmässä. Jäsenistölle näkyvintä toimintaamme ovat erilaiset bileet. Lisäksi järjestetään excursiomatkoja muihin yliopistoihin ja yrityksiin, liikuntatoimintaa ja muuta mukavaa. Jäseneduistamme löydät lisää [www-sivuilltamme](http://www.sivuilltamme), mutta mainittakoon vielä käyttöoikeus tiedostopalvelimeemme Bugiin, jonne on kätevä laittaa vaikka kotisivunsa tai kuvagalleriansa sekä laitoksen myötävaikutuksella mahdollistunut laajan Microsoftin ohjelmavalikoiman tarjoaminen jäsenistölle. Kaiken tämän ylle itse nostaisin sen tuttava- ja kaveripiiriin, johon Blankon kautta tutustuu, ja joiden kanssa opintojen kurimuksista selviää paljon mukavammin.

Tapahtumista tälle syksyille on ehtinyt olla jo fuksisauna, jossa uudet opiskelijat toivotettiin tervetulleiksi,

fuksisuunnistus yhdessä muiden luonnontieteilijöiden – ja rinnan teekkareiden suunnistuksen – kanssa, krocketturnaus, syysexkursio ja viimeisimpänä nyt retrobileet. Toki sinihaalarista kansaamme on näkynyt runsaasti myös muiden järjestämissä opiskelijatapahtumissa. Tapahtumia on lähes viikottain koko syksyn ja sama meno jatkuu keväällä aina wapun usean päivän turnajaiseen asti. Blankolla ei ehdi tylsistyä.

Kun aloitat opintosi, ota selvää ainejärjestön toiminnasta ja kiinnostuksestasi riippuen lähde mukaan. Rattaita pyörimässä pitävä hallitus ja sitä avustava toimihenkilökatras tarvitsee aina uusia toimijoita ja uutta virtaa. Jotainhan se ottaa, paljon se antaa. Yliopisto on ihan mukava paikka, kun sen oikein oivaltaa.

Yhteystiedot:

- Blanko ry, Tietojenkäsittelytieteiden laitos, 90014 Oulun yliopisto
- <http://www.blanko.fi>
- hallitus@blanko.fi
- #Blanko @ IRCnet

Hakuun, opiskeluun tai mihin kysymyksesi liittyykään, ota rohkeasti yhteyttä!

Kliffaako Blanko?

Ainejärjestö Blanko Ry on 1973 opiskelijoiden toimesta perustettu kiltä. Blankon toimenkuvaan kuuluu opiskelijoiden eduista huolehtiminen, erilaisten palveluiden tarjoaminen ja jäsentensä viihdyttäminen opintojen vastapainoksi. Mitä normaali riviopiskelija kuitenkin hyötyy ainejärjestöstä?

Blankon monet kasvot

Blanko on eräälle opiskelijalle kuin perhe: kiltahuone toimittaa kodin virkaa, perheenjäseninä ovat blankolaiset kaverit ja perhelomia ovat ympäri Suomen järjestettävät ekskursiot. Bileet jättävät tällaiseen järjestöaktiiviin ikuisen jäljen eivätkä hallituksen kokouksien käytännöt jää kokematta. Samaan aikaan toiselle opiskelijalle Blanko on taustavaikuttaja, jonka toimintaan ei pahemmin perehdytä. Tiedetään ainejärjestön olemassaolosta, muttei pahemmin välitetä sen tekemisistä.

Suurin osa siltä väliltä

Blankolaisia on reilu 500 kappaletta. Tähän määrään mahtuu monenlaista suhdetta ainejärjestöön. Kuitenkin

nämä yli 500 opiskelijaa käyvät enemmän tai vähemmän Blankon tapahtumissa ja hyödyntävät muita tarjottuja palveluita. Suurin osa opiskelijoista lienee jotakin kahden edellä esitetyn ääripään väliltä.

Minulle itselleni Blanko on ainejärjestö, jossa pääsee vaikuttamaan, niin halutessaan. Blankon bileissä on rento meininki, myös niitä kohtaan, jotka eivät kaikissa hallituksen kokouksissa vieraile. Tentiarkisto on osoitautunut varsin hyödylliseksi sunnuntai-iltaisina, kun lukeminen täytyy rajata tärppiaineistoon. Bugin toimintaan tai MSDN AA -palveluihin en ole vielä tutustunut, mutta se tulee varmaan vielä ajankohtaiseksi, ennen kuin opinnot saatetaan päätökseen. Ja kun valmistuminen joskus, toivon mukaan, koittaa, on alumnitoiminta tapaa pitää yhteyttä laitokseen ja ainejärjestöön. Mielestäni ainejärjestöt ovat tärkeää vapaaehtoistoimintaa ja jokaisen hallituslainen on oikeasti ansainnut kiitoksen.

Teksti:
Sari Saikkonen

Vieraissa lukioilla

Tietojenkäsittelytieteiden laitos (TOL) järjestää yhteistyössä opiskelija-kiltamme Blanko ry:n kanssa lukiovierailuja ja erilaisia esittelyjä joka vuosi. Esittelyjen tarkoituksena on tiedottaa Oulun yliopiston olemassaolosta ja TOLilla opiskelusta pääasiassa abeille. Mikään ei estä nuorempiakin osallistumasta, jos kiinnostusta on. Ylpeänä voin tunnustaa, että tänäkin vuonna olen törmännyt opiskelijoihin, jotka osittain minun ansiostani ovat valinneet TOLin!

Aktiivina alusta alkaen

Aloitin opiskelun TOLilla syksyllä 2003 ja samana vuonna esittelin laitostamme Abi-päivillä, kuten joka vuosi sen jälkeenkin... Vuonna 2003 esittelytilaisuuksia tarjoutui houkuttelevasti, joten kävin Kajaanissakin kahdesti: Varusmiespäivillä muutaman muun blankolaisen kanssa parin päivän esittelyreissulla ja lukiolaisten Vaikea valinta -messuilla.

Lukioita kiersin heti fuksivuoden (=1. vuoden) tammiukuussa Lapissa pienryhmäohjaajani kanssa. Kohteitamme olivat Rovaniemen Muurolan lukio, Sodankylän ja Ivalon lukiot. Kahden naisihmisen tekemät esittelyt miehekkäästä alasta saivat paljon kiinnostusta osakseen! Tavoitteena onkin saada alalle enemmän naisia.

Syyslukukausi 2004

Eteenpäin-messut 2004 oli koettava; Oulu-hallissa pääsi esittelemään oman laitoksen lisäksi koko yliopistoa (taisinpa jollekulle kertoa farmaseutiksi opiskelustakin Kuopion yliopistossa) ja tutustumaan muiden esittelijöiden standeihin. Kokemus oli rankka, mutta samalla hauska!

Lukioissa vierailimme Blankon silloisen varapuheenjohtajan kanssa Rovaniemellä 3.-5.11.2004.

Kiersimme Rovaniemen ja Ranuan lukiot. Esittelyt tulevat tarpeeseen, sillä pohjoiseen kaivataan joka vuosi yliopisto-opiskelijoita esittelemään omaa alaansa ja opiskelijaelämää. Opojenkin tiedontarve ja -jano on valtava. Joka vierailun yhteydessä on varattu aikaa myös opojen ja opettajien kanssa keskusteluun.

Historiaa ja tulevaisuutta

En ole erikoinen tapaus TOLilla, vaikka onkin ikää päälle 30v ja ammattejakin kaksi ennestään; sukupuolen osalta sen sijaan kuulun vähemmistöön. Esiintymisvarmuuden olen saanut farmaseutin opinnoissa ja työelämässä – neuvonta on helppoa ja sujuvaa melkein päi aiheesta kuin aiheesta. Kokemus on hyvä asia esitellessä opiskelua yliopistossa, koska monesti abin tai fuksi-esittelijän voi olla vaikea yhdistää yliopisto-opiskelua ja sitä seuraavaa työelämää ajatuksissaan.

Tietojenkäsittelytiede ja sen opiskelu tuntuvat olevan kovin tuntematonta aluetta lukiolaisille. Yleensäkin yliopisto ja opiskelijaelämä vaikuttaa olevan etäinen ja kaukainen juttu vielä abeillekin. Vaikka tietoa voi hakea (ja usein jopa löytää) netistä, se, että ihan elävät esimerkit käyvät kertomassa opiskelusta ja opiskelijaelämästä, tekee vaikutuksen. Samalla se saa tajuamaan, että me yliopisto-opiskelijat olemme aivan tavallisia ihmisiä.

Hyvä abi, jos tämä lehti on tarttunut käteesi, olet ajatuksinesi oikealla tiellä: Tietojenkäsittelytiede on myös tulevaisuutta!

Katariina Silvendoinen

3. vuoden opiskelija, Blanko ry:n kiltahuonevastaava

Teksti:
Katariina Silvendoinen

Kuva:
Niko Hummastenniemi

Elämää blankolaisena

Blankon tapahtumia

Teksti:
Ville Kiviniemi
Kuvat:
Taija
Kynkäänniemi

Kun pienenä fuksina ensimmäisen kerran taaperrat kiltahuoneen lattialla, tekee paikka lähtemättömän vaikutuksen. Kiltahuone tuntuu heti kotoisammalta kuin kotisi. Siellä on hieman sotkuista, jääkaappi, kahvinkeitin, telkkari, sohva ja tietokoneita. Joku vanhemmista opiskelijoista taikoo eteesi lapun, jolla kätevästi liittyt Blankoon ja vaikka et lappua sydänverelläsi allekirjoitakaan, myyt silti huomaamatta sielusi.

Blankosta on helppo löytää itsensä kaltaisia kavereita. Olit sitten raitis, känniäiliö, komea, ruma tai millainen tahansa, löytyy sinulle varmasti kavereita Blankon riveistä. Siksi Blanko niin mahtava asia onkin, mutta Blankosta saat lukea enemmän toisaalta tästä lehdestä, joten menenpä asiaan. Kun liittyt Blankoon ja löydät kavereita, niin varmaankin ensimmäisenä tulee mieleen, että missä ja milloin kavereita tapaat. Blanko järjestää monenlaisia tapahtumia ympäri vuoden, eikä löydy kuukautta, jolloin ei jotain tapahtumaa olisi.

Mitä sitten tilaisuudet pitävät sisällään? Ei (pelkästään) haisevia pitkätukkafinninaamoja juomassa teetä ja väittelemässä, mikä oli paras versio kuusnelosen äänipiiristä, ja vertailemassa, montako kukin on onnistunut keräämään kokoelmaansa. Vaan siellä juodaan myös kahvia ja väitellään siitä, pääseekö mikään uusi näppäimistö lähellekään maailmankaikkeuden parasta näppäimistöä (IBM Model-M). Näin voisi nopeasti kuvitella,

kun on kyse nörttipiireistä. Todellisuus on yllättävän erilainen. Tapahtumiin liittyy monesti viina, kauniit naiset ja **Aapo**, mutta ei aina. Makuja on erilaisia: toiset tykkää Applesta, toiset PC:stä. Siksi Blankon tapahtumia on laidasta laitaan: on liikuntaa, kulttuuria, retkiä jonnekin kauas tai lähelle, lähes mitä tahansa. Blankon nettisivuilta kuva-albumia selaamalla voi todeta, mitä kaikkea on tapahtunut. Lisäksi Blankon tapahtumat eivät ole CD:lle poltettuja, vaan jos sinulla on hyvä idea tilaisuudesta, mikä olisi hauska, voi sitä ehdottaa suoraan hallitukselle, ja jos kannatusta löytyy, tilaisuus järjestetään.

Ainoa joka tapahtumaa yhdistävä tekijä on porukalla hauskan pitäminen (löydätkö kuva-albumista yhtään tapahtumaa, jossa ei olisi vähintään yhtä iloista kuvaa?). Itse en ole ollut yhdessäkään tapahtumassasa, josta palatessani olisin tuumannut, että olipa paska reissu. Kun huomaamatta hauskuuden ohessa tulee verkostoituneeksi muiden kanssa. Pian saatkin huomata, että kiltahuoneelta löytyy tuttuja naamoja, joiden kanssa on tullut tehtyä vaikka ja mitä. Tätä kautta tilaisuuksissa käytetty aika maksaa itsensä vielä takaisin, jos tulevaisuudessa huomaat työhaastattelussa ollessasi saman tutun naaman pöydän toisella puolella. Älä siis jää kotiin, vaan tule rohkeasti pitämään hauskaa ja verkostoitumaan. Et taatusti kadu sitä (paitsi nyt tietenkin vähän aikaa seuraavana aamuna, jos krapulan erehdyt hommaamaan).

Blanko järjesti retroillan Oulun 45 Specialiin 8.11. Axes Denied (<http://www.axesdenied.net>) rokkasi ja juhlikansa tunsu autuutta.

Kansainvälistä työharjoittelua

AIESEC - hyvä päätös

AIESEC tarjoaa tekniikan ja talouden alan opiskelijoille työharjoittelumahdollisuuksia rajojemme ulkopuolella, 90:ssä maassa. Oulun alueelta lähtee vuosittain kymmenisen AIESEC-harjoittelijaa, joista osa tollilaisia. Blanko on AIESEC Oulu ry:n perustajajäsen.

Se, miten tai miksi Malesian Kuala Lumpuriin päädyin, ei ole vielä ikinä ihan kunnolla minulle selvinnyt. Koko homma alkoi keväällä 2005, kun hain AIESEC-harjoitteluun. Tarkoitus oli hakea työkokemusta sekä uutta tietoteknistä osaamista lähinnä jostain länsimaasta, kenties Saksasta, jossa olen jo aikaisemmin viettänyt vaihtolukukauden. Erinäisten vaiheiden jälkeen minut hyväksyttiin AIESEC-harjoittelijaksi ja työnhaku saattoi alkaa. Itselläni haku meni varsin kivuttomasti ja pääsin ensimmäiseen haastatteluun jo parin päivän jälkeen. Tässä vaiheessa tietämys Kuala Lumpurista rajoittui lähinnä maailman korkeimpiin rakennuksiin kuuluviin Petronas Towereihin. Haastattelut menivät hyvin ja sain paikan. Tarkoitus oli kohteliaasti kieltäytyä mutta työnantajan suostuttelujen perusteella päätin ottaa paikan vastaan, vaikka se ei juurikaan vastannut sitä, mitä olin hakemassa. Luultavasti paras päätös, mitä olen koskaan tehnyt.

Kauas on pitkä matka ja varsinaisesta hyväksymisestä minulla oli noin kuukausi aikaa hankkiutua eroon oululaisesta opiskelija-elämästä, löytää sijoituspaikka maalliselle omaisuudelle, hankkia rokotteet trooppisia tauteja vastaan ja ottaa selvää kohdemaasta. Viimeinen jäi tekemättä, mutta päätin ottaa avoimin mielin vastaan kaiken, mitä Malesialla on tarjottavana. Koska Malesia on jokseenkin köyhä aasialainen muslimimaa, en osannut odottaa paljoakaan. Erehdyin, Aasia on täynnä kaikenlaista nähtävää, tekemistä ja asioita, joita en ole länsimaita kiertäessä koskaan edes tullut ajatelleeksi.

Kiireen vuoksi en ehtinyt jännittämään lähtöä ja yhtäkkiä tajusin olevani Kuala Lumpuriin. Asemalla vastassa olivat työnantajan ja AIESEC Malesian edustajat, jotka veivät minut asuntoon ja esittelivät muita harjoittelijoita. Parina seuraavana päivänä AIESEC avusti pakolisten asioiden kuten puhelini liittymien hankkimisessa ja järjesti erilaisia illallisia, joissa pääsin tutustumaan paikallisiin ja muihin maassa oleviin harjoittelijoihin. Yksin ei ole tarvinnut olla missään vaiheessa.

Mitään kunnan kulttuurishokkia en ole missään vaiheessa saanut, vaan olen ottanut kaiken avoimin mielin vastaan. Esimerkiksi ruokapaikan ovensuusta kurkisteleva rotta tai satunnainen torakka ei ainakaan enää vie ruokahalua. Ongelmatilanteissa olen aina voinut kääntyä joko työnantajan, AIESECin tai muiden maassa kauemmin olleiden harjoittelijoiden puoleen. Tuttavapiiri ei ole kuitenkaan rajoittunut pelkästään AIESECin kanssa tekemisissä oleviin ihmisiin, vaan myös muita paikallisia kavereita on matkan varrelta kertynyt.

Työpaikkani on pieni ohjelmistotalo, jossa on muitakin AIESEC-harjoittelijoita. Oma työnkuvani on suunnitella tietokantoja. Ei ihan sitä mitä alunperin hain,

mutta homma on pääsääntöisesti mielenkiintoista ja uutta pääsee oppimaan säännöllisesti. Yrityksen perustajat ovat saaneet koulutuksensa ja työkokemuksensa USA:ssa, joten mistään kovin aasialaisesta yrityksestä ei voi puhua.

Teksti:
Hannu
Nikupetteri

Malesia on osoittautunut varsin moderniksi, mutta silti hyvin aasialaiseksi maaksi. Parhaita asioita maassa ovat lukuisat paratiisisaaret, joissa viikonlopon voi halvimmillaan viettää noin 50 eurolla. Ruokaa ei sovi myöskään unohtaa. Malesiassa on paljon intialaisia ja kiinalaisia, joten aasialaisesta ruuasta pitävälle paikka tarjoaa monenlaista kokeiltavaa. Paikalliset ihmiset ovat vieraanvaraisia ja suhtautuvat uteliaasti ulkomaalaisiin, erityisesti jos maltaa opetella muutaman sanan malaijia ja käyttäytyä kohteliaasti. Säähän totutteleminen kesti jonkin aikaa, mutta helteenkin kestää helpommin kun tietää, että tätä juttua kirjoittaessa täällä on 27°C lämmintä ja Suomessa on -8°C. Nyt muutaman kuukauden jälkeen +23°C alkaa tuntumaan jo vähän viileältä.

Ihan kaikista asioista en kuitenkaan pidä ja jotkut asiat vain hoituvat eri tavalla kuin Suomessa. Se vain täytyy hyväksyä ja yrittää sopeutua. Esimerkiksi liikenne ja liikkuminen on hankalaa, mutta pahempiakin paikkoja maailmasta löytyy. Malesian AIESEC ei ole kenties kaikkein aktiivisin, mutta pienellä oma-aloitteisuudella selviää hyvin. Kaikesta huolimatta harjoittelu on ollut erittäin positiivinen ja kehittävä kokemus. Erityisesti mieleen jäävät erilaisista taustoista tulevat ihmiset ja erilaiset, välillä epämiellyttävätkin, kokemukset, joita on yhdessä koettu. Uutta on saanut oppia joka päivä. AIESECin ansiosta lähtö on helppoa, koska harjoittelupaikalle mennessä perillä odottaa asunto, työpaikka ja valmis kontaktiverkosto, joka helpottaa sopeutumista uuteen maahan. Voin suositella kaikille.

<http://www.aiesec.org>

Terveisiä rapakon takaa

Teksti:
Anna Nikkilä

Eipä tiennyt tyttö mikä oli edessä kun suuntasi nokkansa kohti Känädää syyskuun alussa. Mielessä siinteli kuvia kainaloita myöten lumessa kahlaamisesta, jättimäisistä punapuumetsistä ja uljaiden hevoistensa selässä istuvista ratsupoliiseista, jotka tulisivat tarvittaessa pelastamaan neidon pulasta. No, eihän se aivan näin ole kyllä mennyt. Itse asiassa aikalailla päinvastoin: ei ole näkynyt lunta, punapuita eikä ratsupoliiseja. Nyh.

Ensimmäinen shokki oli jalkautua Torontoon, jossa oli ihan järkyttävä helle. Helle! Missä oli se syksyinen maa, mihin oli tarkoitus saapua? Perillä Thunder Bayssa sama luonnonilmiö jatkui tuskastumiseen asti. T-paidat loppuivat kesken. Samoin kärsivällisyys. Ei ole helppoa odotella lunta kun jokaisen vähänkään viileämmän kauden jälkeen tulee taas helle. Ja itse Thunder Bay sitten... olinhan minä toki kuullut jo etukäteen että kaupunki ei ole mitenkään kaunis, varsinkaan kampuksen ympäristö, mutta silti meinasi ahdistaa pahemman kerran kun ensimmäisen kerran kävi kiertelemässä lähiympäristöä, joka koostuu suurimmaksi osaksi joutomaasta ja epämääräisistä autokorjaamoista sekä käytettyjä autoja myyvistä liikkeistä. Autoja täällä kyllä riittää; välimatkat ovat joka paikkaan niin pitkiä, että jos jonnekin haluaa päästä, niin auto on ihan ehdoton. Kovin paljon ei jalankulkijoita tai pyöräilijöitä liikenteessä näkään. Polkupyöräkin tosin helpottaa kulkemista hieman; minäkin ostin poliisin huutokaupasta ärhäkän näköisen maastopyörän, joka kyllä kulkee eteenpäin, mutta pitää ihan jumalatonta metakkaa ja kirskuntaa. Tietävätpähän karhut juosta karkuun.

Blame Canada!

Opiskelu täällä on kotomaiseen verrattuna melko työlästä. Sain siis heittää hyvästit haaveilleni lörvailusta ja neljän kuukauden hermolomasta, sillä joka ikinen viikko on pitänyt tehdä erilaisia nettikyselyitä, kotitehtäviä

ja harjoitustöitä. Huomattavasti koulumaisempaa siis. Itselläni oli aluksi valittuna viisi kurssia, mutta yhden tiputin suosiolla alun jälkeen pois, kun havaitsin, ettei mitenkään riitä aika eikä resurssit eikä mielenterveys niiden kaikkien kanssa taisteluun. Ihanat kanadaskämpikseni eivät oikein meinanneet ymmärtää tätä, "kyllä sä jaksat, meilläkin on seitsemän kurssia!" – joo, no se ei ehkä kuitenkaan ole ihan sama asia, mullahan on tässä lisänä vielä tämä kielikysymys, joka teettää ylimääräistä työtä. On kyllä ollut hassua huomata, että vastoin kaik-

kia aiempia kuvitelmia oma kielitaito onkin aika rajallinen, pelkässä kanukkipopossa tulee äkkiä jälkeensä jäänyt olo kun ei ymmärrä kaikkea mitä sanotaan. Yksi kämppiksistäni ei ainakaan helpota tätä kyselemällä ihmeellisiä kysymyksiä, kuten, että olenko koskaan syönyt pastaa. Missähän tynnyrissä se luulee minun kasvaneen.

Soluasuminen on ollut aika... kamalaa, jos suoraan sanotaan. En ole ikinä aiemmin asunut tuntemattomien kanssa, ja nyt kun onkin pakotettu jakamaan sama asunto kolmen kovaaäänisen kanadalaistytön kanssa, niin on kyllä monta kertaa saanut todeta, että ei ole minua varten tällainen ollenkaan. Muilta vaihtareilta onneksi saa pahimmassa xitutuksessa vertaistukea ja

ollaankin jo monta kertaa todettu, että onneksi ei tarvitse tätä kovin kauaa kestää ja että myöhemmin tälle varmaan vielä nauretaan (sen kun näkis). Kotimaata ainakin osaa arvostaa miljoona kertaa enemmän, kunhan täältä takaisin päästään; ei olisi osannut arvatakaan, miten paljon sellaisia pikkuasioita täällä on ns. pielessä, mitä on Suomessa tottunut pitämään aivan itsestään selvyytenä. Niin kuin esimerkiksi suihkut. Ovat nimittäin kiinteästi kiinni seinässä ja alla saa hyppelhtiä parhaansa mukaan, että saisi itsensä puhtaaksi siinä heikossa vedenpaineessa ja parhaassa tapauksessa melkein kylmässä vedessä. On suurta juhlaa, jos meidän suihkusta tulee kuumaa vettä, sitä on tapahtunut ehkä kahdesti. Kraanavesi on niin kloorilla kyllästettyä,

Vancouverissa pääsi halailemaan isoa kuusta (douglas fir) <3

että sitä ei pysty hyvällä tahdollakaan juomaan, kun se maistuu niin kammottavalta. Tiskiharjaa täällä ei tunneta, vaan astioiden pesussa käytetään pesurättiä (aika iljetävää). Pussilakana on myös tuntematon käsite ja peitot sekä tynnyt ovat joka suuntaan isompia kuin Suomessa, joten kotoa raahatut petivaatteet eivät hirveästi mieltä lämmittäneet. Ja ruoka on amerikkalaiseen tapaan rasvalla ja sokerilla kyllästettyä, joten esim. kotimaisten hapankorppujen löytäminen ruokakaupasta oli hyvin liikuttava tapahtuma.

Hjuva Shuomi

Thunder Bayssa on suurin suomalaispopulaatio Skandinavian ulkopuolella ja asiasta onkin saanut kuulla aika monesti. Eipä täällä siltikään ole kovin moneen suomalaiseen ehtinyt törmätä, lukuun ottamatta meidän vaihtareiden muodostamaa suomalaismafiaa. Tällä hetkellä tiedän itseni lisäksi 8 suomalaista, jotka opiskelevat täällä. Vaihtareille on järjestetty jonkin verran toimintaa, mutta ei kuitenkaan samassa mittakaavassa kuin esim. Oulun yliopistossa. Ollaan kuitenkin päästy muutamaan otteeseen luontoon patikoimaan ja se täällä varmaan parasta onkin, luonto siis. Ruska-aikaan metsissä oli todella kaunista. Muutenkin on tullut aika paljon matkusteltua, sillä pitäähän sitä nähdä maata laajemmaltikin, kun on kerta tänne asti tullut. Tähän mennessä on koluttu Toronto, Vancouver, Minneapolis (tuli sitten vastoin periaatteita jenkkilässäkkin käytyä) ja Winnipeg. Ennen kotiinlähtöä olisi tarkoitus käydä vielä maan pääkaupungissa eli Ottawassa, jossa toivon

Kiitospäivänä MM-95 hiihtokisapaikalla Kamview Nordic Centressä.

mukaan näkee viimein niitä ratsupoliisejakin, siellä kun on niiden päämaja.

Mentaalinen aamukampa on jo käytössä, nimim. tj-38. Vielä on edessä paljon opiskelua, lopputentit ja kaikki muu hässäkkä. Ehkä sitä jälkeinpäin osaa paremmin huomata vaihto-opiskelun hyvätkin puolet, tähän asti on tullut lähinnä angstattua aika paljon. Ei täällä toki kaikki ole kehnosti, kiinteä ilmainen nettiyhteys on esimerkiksi pelastanut paljon :) Ja uusiin mukaviin ihmisiinkin on tullut tutustuttua. Kämpit olisin tosin voinut vaihtaa, mutta eiköhän tässä tämä loppuaikakin selvitä hengissä. Toivottavasti.

Kirjoittaja on vaihto-oppilaana Lakeheadin yliopistossa, Thunder Bayssa. Tiivistettynä: Kanada.

Lisää avautumista löytyy osoitteesta
<http://bugi.oulu.fi/~jiwa/vaihtoblogi/>

Muiden Blankon suurlähettiläiden kuulumisia voi seurata osoitteista
<http://bugi.oulu.fi/~terhen/wordpress/>
ja <http://bugi.oulu.fi/~qpo/wordpress/>

Thunder Bayn pohjoisosaa, horisontissa siintää Sleeping Giant -kukkula.

Pelit ja virtuaaliympäristöt -kurssi

Teksti:
Eino Keskitalo
Kuvat:
Markku Pyllkö

TOL:n Pelit ja virtuaaliympäristöt –kurssi käynnistyi taas syksyllä. Siellä olin minäkin, hieman epävarmana siitä, kannattaisiko tämän toisen vuosikurssin opiskelijan olla mukana osaksi syventäviä opintoja merkatulla kurssilla. Ajatus kuitenkin haihtui kurssin vetäjän **Tony Mannisen** tuumattua, että kurssi itsessään on oikeastaan peruskurssi peleistä.

Itse luennoilla luennoitiin mm. eri peligenreistä ja pelinteon eri vaiheista. Kokemuksen äänellä puhuneelle Tonylle on pelinteosta karttunut kokemusta TOL:in pelitutkimuksen projekteissa. Opiskelu oli osallistuvaa ja keskustelua sekä pohdintaa saatiin aikaiseksi varsin paljon. Eikä ole ihmeäkään, sillä kurssille osallistunut opiskelija-aines oli ”yllättäen” sängen motivoitunutta ja kiinnostunutta kurssin aiheesta.

Mieleen jäi eräällä luennoilla heitetty vartin sessio, jonka aikana 30 aivoparin rihi suunnitteli yhdessä peli-ideaa. Ensimmäisen suunsa avanneen opiskelijan heittämän ”matka ihmisruumiin syövereihin” –ajatuksen pohjalta saatiin ideoitua melkoisen mielenkiintoisia peli-ideoita sisältänyt Olipa kerran elämä –pelisynopsis.

Käytännön pelityötä

Kurssin painotus on vahvasti harjoitustöissä. Tavoitteena oli muodostaa opiskelijoista muutama pelistudio, jotka tuottavat kurssin kolmantena harjoitustyönä ryhmissään pelin. Ihan ensimmäiseksi harjoitustyöksi jokainen analysoi vapaavalintaisen pelin. Seuraava tehtävänä oli tehdä pelisuunnitelma, ja useimmat studiot jakautuivat pienemmiksi ryhmiksi.

Oli erittäin palkitsevaa vuosia peli-ideoita päässään pyöritelleenä vihdoinkin tarttua härkää sarvista ja pistää asiat paperille niin, että tuloksena olisi järkevä ja toteutuskelpoinen kokonaisuus. Tuli myös todellakin todet-

tua, että luovimmat kipunat räiskyvät useiden päiden iskiessä yhteen – ideointisessiot olivat hyvin antoisia.

Tätä kirjoitettaessa on kolmas harjoitustyömme, Aristoteles Kreikkalaisen Eetterihipat, vielä alpha-as-teella. Pelistä on siis jo jonkinlainen pelattava versio olemassa, mutta sen koommin pelin ulkoasu kuin pelimekaniikka ei ole vielä aiotulla tasolla. Hauskaa sitä on silti jo tässä vaiheessa pelata, joten lupaavalta vaikuttaa. Yhdeksän hengen studio koostamassa noin kuudessa viikossa pientä peliä kasaan on ollut mielenkiintoinen ja hauska työskentely-ympäristö.

Ryhmä (nimeltään Studio Kuolemaa & Kukkasia) on tarkoituksellakin ylimitoitettu pelin laajuuteen verrattuna, joten tiimityöskentelyä pääsee todellakin kokemaan. Itse toimin suunnittelijan ja apulaistuottajan roolissa, ja opittavaa riittää – varsinkin, kun välillä on tuntunut että itse peli kehittyy välillä varsinkin koodipuolella nopeammin, kuin peli- tai projektisuunnitelma. Ja tietenkin on todella palkitsevaa olla mukana tekemässä mainiota peliä, ja yrittää osaltaan vaikuttaa siihen, että siitä tulisi mahdollisimman hauska.

Kuvassa 6/9 Studio Kuolemaa & Kukkasia -tiimin pelintekijöistä testaamassa Aristoteles Kreikkalaisen Eetterihipat -pelin kehitysversiota.

Tietojenkäsittelytieteitä lukiossa? Jo vain!

Antti Vänskä kirjoitti ylioppilaaksi Oulun Karjasillan lukion keväällä 2004. Jo lukioaikanaan hän opiskeli 25 opintopisteen* eli approbaturin verran tietojenkäsittelytieteitä. Aiheesta Antti innostui lukion ensimmäisellä luokalla, jolloin koulussa järjestettiin infotilaisuus tietojenkäsittelytieteiden opiskelusta. Vaikka Antti valitsi tietojenkäsittelytieteet, mikään perinteinen nörtti hän ei todellakaan ole; hän vain päätti kokeilla opintoja, huomasikin, etteivät ne niin vaikeita olekaan ja suoritti koko approbatur-kokonaisuuden.

Tietojenkäsittelytieteiden opiskelun aloitti Antin kanssa noin kymmenen muuta Karjasillan oppilasta. Antti on kuitenkin yksi harvoista, joka sai kokonaisuuden suoritetuksi.

– Suurin syy tähän olivat tiukat harjoitusten palautuspäivät, joista kaikki eivät osanneet pitää kiinni, sanoo Antti, jolle palautuspäivät ja tehtävänannot eivät niin suuria ongelmia tuottaneet.

Ilta-intoja yliopistolle

Antin tietojenkäsittelytieteiden opintoihin kuului lukion ensimmäisenä vuonna kurssien suorittaminen yhdessä Avoimen yliopiston opiskelijoiden kanssa. Antti siis istui huomattavasti vanhempien opiskelijoiden kanssa iltaisin yliopistolla, seurasi luentoja ja osallistui harjoituksiin.

– Luennot ja harjoitukset yliopistolla olivat tosi hyvää juttu. Asiat jäivät mieleen ja siten sai kosketuksen oi-

keaan yliopisto-opiskeluun, kehuu Antti. Myöhemmin lukion toisella ja kolmannella luokalla luentoja seurattiin videolta omalla koululla, mikä ei Antista ollut yhtä tehokasta kuin perinteinen luentosalissa istuminen yliopistolla. Myös harjoitukset tehtiin myöhemmin omalla koululla.

Opintojako vaiko jotain aivan muuta?

Lukion jälkeen Antti opiskelee yliopistolla, pääaineenaan tietojenkäsittelytieteet.

Hän sanoo, että yliopisto-opinnot lukioaikana helpottivat siirtymistä yliopistoon, sillä vaikeuksia opintojen aloittamisen kanssa ei ollut. Samoin alasta oli saanut valmiiksi tuntuman, joten pääainevalinta oli helppo. Lisäksi Antti sai lukioaikana suoritettua kurssit hyväksyttyä sellaisenaan opintoihinsa. Niiden avulla hän otti muihin ensimmäisen vuoden yliopisto-opiskelijoihin eli fukseihin selkeän etumatkan.

Mutta eiväthän yliopisto-opinnot ole pelkästään opintoja, vaan paljon muuta uutta ja jännittävää; Antti on löytänyt yliopistolta muun muassa tietojenkäsittelytieteiden opiskelijoiden ainejärjestö Blankon, jonka avulla vapaa-aika sujuu rattaissasi.

– Lähdin vuoden 2005 alussa armeijaan, joten ensimmäisenä syksynä en opiskellut paljon, vaan osallistuin aktiivisesti Blankon toimintaan, kertoo Antti hymyillen tetsauksen lomasta.

Teksti:
Kukka-Maaria Kakko
Kuva:
Matti Kurkela

(* Yksi opintopiste vastaa 26 tunnin työpanosta.)

Antti Vänskä ahkeroi jo lukioaikanaan 15 opintoviikkoa tietojenkäsittelytieteitä. Mikro-tietokone ehti jo silloin tulla tutuksi työvälineeksi.

Tietojenkäsittelytiede on monipuolinen opiskeluala

Teksti:
Ville Wittenberg
TOL:n tiedottaja
(ja TOL:n
WWW-sivut)

Tietojenkäsittelytieteiden laitos on monialainen toimija yliopiston sisällä. Teimme yhteistyötä myös Humanistisen tiedekunnan viestinnän opiskelijoiden kanssa. Pitämäni Tieteestä kirjoittaminen -luennon jälkeen journalistiopiskelijat kävivät haastattelemassa kunkin suuntautumisvaihtoehdon vastaavaa professoria. Lopputuloksena syntyivät tietojenkäsittelyä monipuolisesti esittelevät ja käsittelevät tekstit. Ne ovat autenttisia ulkopuolisten humanistien sensuroimattomia kuvauksia opiskelumahdollisuuksistamme. Jo otsikot kertovat paljon!

Luovaa tekniikkaa

Digitaalinen media on moniosaajien pelikenttä.

Digitaalinen media on tätä päivää. Sen sovelluksia on kaikkialla kuten puhelimissa, peleissä, videoissa ja Internetin palveluissa. Tietojenkäsittelytieteiden laitoksen digitaalisen median suuntautumisvaihtoehdon opinnot valmistavat asiantuntijoita digitaalisen median ohjelmistotuotteiden, järjestelmien ja sisällöntuotannon kehittämiseen.

Professori **Minna Isomursu** kertoo, että työ on laaja-alaista ja edellyttää tekijältään moniosaamista. Siinä yhdistyvät tekniikka ja luovuus:

- Ala muuttuu koko ajan trendien ja kehityssuuntien mukana. Opiskelijan on hyvä olla kiinnostunut ajankohtaisista asioista ja viestinnästä – siitä, mitä maailmalla tapahtuu.

Koulutus seuraa työmarkkinoiden tarpeita, ja Isomursu kertookin opiskelijoiden työllistyvän hyvin. Mediaosaajia tarvitaan yrityksissä ja organisaatioissa aikaisempaa monipuolisempiin tehtäviin esimerkiksi www- ja pelituotantoon sekä käyttöliittymäsuunnitteluun. Tärkeintä suunnittelussa on käyttäjäystävällisyys – tuotteiden tuominen lähelle ihmistä.

Digitaalisen median opinnot edistävät tietoyhteiskunnassa välttämätöntä mediaymmärrystä.

- Tulevaisuudessa kaikki tietojenkäsittelytieteilijät opiskelevat digitaalista mediaa, koska tavallinen ohjelmistosuunnittelijakin tarvitsee sitä työssään, Isomursu visioi.

Näköalapaikalla tulevaisuuteen

Tietojenkäsittelytieteiden laitoksella koulutetaan uutta verta kehittämään tulevaisuuden etätömahdollisuuksia. **Mobiilipalveluiden** professori **Petri Pullin** mukaan seuraavien 20 vuoden aikana on odotettavissa työnteon uusi paikallistuminen, koska energian hinta nousee jatkuvasti.

Mobiilipalveluissa keskitytään etsimään ratkaisuja modernin tietoyhteiskunnan tarpeisiin. Jo 1970-luvul-

ta saakka tietojenkäsittelytieteiden laitoksella on oltu kehityksen keihäänkärjessä. Matkapuhelimien suunatun suosio nosti tietojenkäsittelytieteet ja etenkin mobiilipalvelut koko kansan tietoisuuteen 90-luvulla. Langattomuus tuntuu nykyään itsestäänselvyydeltä. Matkapuhelin ja erilaiset PDA-laitteet muuttavat maailmaamme edelleen, mutta mobiilipalveluissa ei ole kyse vain siitä.

Uuden tutkimuksen keskiössä ovat liikkuvan työn ratkaisut. VTT:n tutkijana uransa aloittanut Pulli toteaa:

- Professorina täällä olen näköalapaikalla tulevaisuuteen.

Mobiilipalveluista valmistuu tietotekniikan ammattilaisia niin paikallisiin kuin kansainvälisiin yrityksiin. Useimmat opiskelijat ovat ammattikorkeakoulusta valmistuneita insinöörejä, jotka tulevat laajentamaan osaamistaan edetäkseen työelämässä. Opiskelujen jälkeen heistä tulee projektipäälliköitä, suunnittelijoita ja mobiilin tekniikan asiantuntijoita.

Tulevaisuuden haasteisiin vastaaminen on tietojenkäsittelytieteiden laitoksella arkipäivää. Etätöy merkitys kasvaa maailmassa, jossa suurkaupunkien ruuhkat ja energian hinta pakottavat ihmisiä kehittämään uusia ratkaisuja työn ja elämän tarpeisiin.

- Mobiilipalvelut ovat riskitön vaihtoehto opiskelulle, sillä työpaikka on käytännössä varma, Pulli suosittelee.

Softaa ja bisnestä

Poikkitieteellisyys on valttia **ohjelmistoliiketoiminnassa**.

Tietotekniikka-ala on nykyään muutakin kuin nollaa ja ykköstä, ja ammattilaisten on syytä hallita myös bisneksen teon perusteet. Oulun yliopistossa tämä on otettu huomioon tietojenkäsittelytieteiden laitoksen (TOL) koulutustarjonnassa. Ohjelmistoliiketoiminnan suuntautumisvaihtoehto on yhdistelmä tietotekniikkaa ja taloustieteitä.

Ohjelmistoliiketoiminnasta valmistuvan opiskelijan työnkuva ei ole pelkkää koodaamista. Koulutusohjelmassa korostuu poikkitieteellisyys: opinnoista noin kolmasosa on taloustieteitä, joillakin opiskelijoilla jopa puolet.

- Ei tarvitse olla niin tekniikkapainotteinen, vaan enemmän ihmisten kanssa toimeentuleva, tietojenkäsittelytieteiden laitoksen professori **Juhani Warsta** kuvailee tyypillistä opiskelijaa.

Koulutusohjelman opiskelijoita kannustetaan yrittäjyyteen, ja monet valmistuneet työllistävätkin itse itsensä. Myös muita uramahdollisuuksia on lähes rajattomasti. Warsta hehkuttaaakin sadan prosentin työllistymistä. Mistä viitteitä antaa se, että suurin osa opiskelijoista on

oman alansa töissä jo opiskeluaikanaan.

Ohjelmistoliiketoiminnan opiskelu vaatii enemmän loogista pohdiskelua kuin kovaa matematiikkaa, ja siksi se soveltuu monenlaisille ihmisille. Varsinkin naisia kaitaan tietoteollisuusalle lisää, sillä tällä hetkellä heitä on vain 23 prosenttia opiskelijoista, Warsta toteaa. Tietotekniikka-ala on tasa-arvoinen, koska palkka maksetaan työn laadun perusteella, ei sukupuolen. Myös etätyön mahdollisuudet ovat erinomaiset.

Warsta visioi softabisneksen tulevaisuuden näkymiä: erilaisten ohjelmistojen määrä on kasvussa, laitteet monipuolistuvat ja samalla niiden ympärillä pyörivä bisnes kasvaa jatkuvasti. Tämän vuoksi alan osaajia tarvitaan jatkuvasti lisää. Ohjelmistoliiketoiminnan merkitys koulutusalan korostuu, ja se vakiinnuttaa paikkansa lähitulevaisuudessa.

Ohjelmistotuotanto valmistaa projektityön ammattilaisia

Tulevaisuudessa ohjelmistoja tuottavat yritykset eivät välttämättä koodaa itse vaan töitä ulkoistetaan esimerkiksi Kiinaan. **Ohjelmistotuotannon** opiskelijat oppivatkin koulutuksensa aikana koodaamisen lisäksi tuotantoprojektien hallintaa.

Oulun yliopiston tietojenkäsittelytieteiden laitoksessa voi erikoistua viiteen eri suuntautumisvaihtoehtoon. Yksi näistä on ohjelmistotuotanto, jonka valinneet opiskelijat oppivat projektityön kaikkia osa-alueita.

– Tyypillinen tästä suuntautumisvaihtoehdosta valmistunut opiskelija ymmärtää kaikki ohjelmistotuotantoon liittyvät asiat, toteaa laitoksen professori **Ilkka Tervonen**.

Ammattilaisen on edelleen osattava myös koodata. Tämä on välttämätöntä projektien hallinnassa: on tiedettävä koodaamisen vaatima aika ja resurssit. Koodaaminen on yksi tärkeä osa-alue, mutta vähintään yhtä tärkeää on ymmärtää vaatimustenhallintaa sekä ohjelmistosuunnittelua kokonaisuutena. Opiskeluun liittyvät projektit opettavat laadunvarmistusta, dokumentointia, tuotteen-, vaatimusten- ja riskienhallintaa. Erityisesti suurimmat projektit tehdään yhteistyössä paikallisten yritysten kanssa. Tämä antaa tärkeää käytännön harjoitusta säännönmukaisesta työskentelystä.

Professori Tervonen korostaa, että tärkeintä alalle pyrkivillä on motivaatio. Kenenkään ei tarvitse olla valmis ammattilainen tullessaan yliopistoon. Koska ohjelmistotuotanto on monipuolista ryhmätyötä, viestintätaidot ovat tärkeitä. Ohjelmien on palveltava käyttäjien tarpeita. Tämä on ohjelmistotuottajien ensisijainen haaste. Koulutuksella pyritään vastaamaan haasteeseen, ja valmistuvilla projektiammattilaisilla on kyky ratkaista vaikeita ongelmia.

Opiskeluaikana vastaan tulleista ongelmista on usein syntynyt hedelmällisiä yritysideoita. Oulun seudulle onkin syntynyt paljon suuria ja pieniä yrityksiä. Vaikka alalla ei ole enää takavuosien hurjaa nostetta, silti kaikki valmistuneet työllistyvät edelleen.

Teknologian merkitys syntyy ihmisistä

– Teknologialla ei ole merkitystä ennen kuin joku käyttää sitä, sanoo **tietojärjestelmätieteiden** professori **Harri Oinas-Kukkonen**.

Oppiaineessa tutkitaan teknologian ja käyttäjän välistä vuorovaikutusta. Tietojärjestelmätieteilijällä on oltava hyvä ohjelmistojen tuntemus, mutta on myös tunnettava organisaatioiden toimintaa, jotta tekninen sovellus saadaan hyödynnettyä parhaimmalla mahdollisella tavalla.

Tietojärjestelmätieteet ovat tietojenkäsittelytieteiden laitoksen peruskulmakivi. Opetuksessa on kokonaisvaltainen ote informaatioteknologiaan. Laitos tekee yhteistyötä muun muassa taloustieteilijöiden kanssa, ja opintoihin kuuluu myös markkinoinnin ja johtamisen opintoja. Tietojenkäsittelytieteiden opiskelussa suuntautumisvaihtoehto valitaan opintojen kuluessa. Suurin osa opiskelijoista on saanut jo käytännön kokemusta työelämässä ennen opintojen aloittamista. Oinas-Kukkonen korostaakin alan vaativan kypsyttää, jotta käyttäjä- ja teknologiakenttää voisi ymmärtää kokonaisuudessaan.

Tietojärjestelmätieteistä valmistuvat toimivat vasuutehtävissä organisaatioissa, konsultteina tai jatkavat opiskelua.

– Työnkuva on usein organisaation ongelmien ja sen visioiden mukaisten ratkaisujen mallinnusta, toteaa Oinas-Kukkonen. Teknologian nopea muutos sekä sosiaalisen maailman hahmottaminen tuovat työhön jatkuvia haasteita.

Oinas-Kukkonen näkee työkentän jatkumona, jonka toisessa päässä ovat insinöörit, toisessa humanistit ja yhteiskuntatieteilijät. Tietojärjestelmätieteilijöitä tarvitaan näiden välissä yhdistämään tekniikkaa yhteiskuntaan. Teekkareita on työmarkkinoilla kenties liikaa, mutta tietojärjestelmätieteilijöille riittää kysyntää. Työllistyminen on ollut 100-prosenttista. Lisäksi palkka alalla on kohtuullinen, joten monet eivät malta suorittaa tutkintoaan loppuun; he saavat töitä ilmankin.

Oinas-Kukkonen itse on aina ollut kiinnostuneempi matematiikan soveltamisesta ja ohjelmistojen käyttäjien ongelmista kuin teknologiasta itsessään. Tietokoneet ovat työn kannalta välttämättömiä, mutta vapaa-aikanaan hän pyrkii irrottautumaan niistä ja ylläpitämään sosiaalisia suhteitaan perinteisin keinoin.

Maratooneja, koodausta ja viikonloppututkintoja

Teksti:
Sari Saikkonen
Kuvat:
Markku Pylkkö

Blankki tutustui yhteen varteenotettavaan työpaikkaan, jonne TOL:lta valmistunut voi päätyä. Yrityksestä, työstään ja itsestään kertoili Blankille Team leader Hannu Hannila.

Hannu Hannila on TOL:in OTM-muuntokoulutettava vuosimallia 2002 sekä Filtronic Comtek Oy:n työntekijä. Tämän lisäksi hän on kahden lapsen isä, maratoonari ja kahden talon rakentaja. Kunnianhimoinen luonne ja ahkeruus ovat ajaneet häntä yhä uudestaan opintojen pariin. Alunperin Hannu lähti opiskelemaan työn ohessa työnantajan kannustuksesta. Hän suoritti Raahessa viikonloppuisin ensin teknikon tutkinnon. Tämän jälkeen Hannu jatkoi vielä tietotekniikan insinööriksi. Näihin tutkintoihin hänellä kului yhteensä viisi vuotta, missä on ihan täyspäiväiselle opiskelijallekin tarpeeksi tekemistä.

Tavallista työpäivää ei ole

Hannila on testausohjelmistoryhmän Team leader ja hänellä on komennuksessaan puolenkymmentä ohjelmistoalan ammattilaista. Osa heistä on body-shopping-työsuhteessa mikä tarkoittaa lähes samaa kuin vanhahtava termi henkilöstövuokraus. Hannilan työpäivät kuluvat kokouksissa ja ryhmänsä jäsenien kiireisenä pitämisessä. Töiden eteneminen ja työntekijöiden motivoiminen ovat yksi hänen vastuunalaansa. Hän sanoo työnsä olevan monipuolista ja haasteellista. Työn haasteet ja vastuut ovat kasvaneet samaa tahtia

miehen koulutustason kanssa. Tavallisen työpäivän kaavaa Hannila ei osaa kertoa, sen verran vaihtelevaa on Team leaderin duuni.

Viittä vaille maisteri

Filtronic Comtek Oy kannustaa työntekijöitään opiskelemaan ja tukee sitä 144 tunnin annoksella työaikaan vuosittain. Hannilan opiskeluputki on jatkunut laitokselamme ja hän on jo gradu-vaiheessa. Hänen mielestään opiskeleminen TOL:lla työn ohessa on varsin helppoa. Etäyhteydet opiskelulle ovat hyvät ja luentovideot pelaavat kun ei pääse päivällä olevalle luennolle. Hannila löytää TOL:in kurseista selvän yhteyden työelämään. Koodin osuus työstä on kasvava ja tämä linkittää koulutuksemme mastonvahvistimia ja tukiasemasuodattimia tekevään yritykseen. Jos mieli Filtronic Comtek Oy:n palvelukseen niin yksi varteenotettava suuntautumisvaihtoehto on ohjelmistotuotanto.

Filtronic Plc divisions:

- Filtronic Comtek: Wireless Infrastructure and PAs
- Filtronic ICS: Integrated Products
- Central Services

Wireless Infrastructure Globally:

Market: RF Components for Cellular Infrastructure
Turnover: £168.4 (2005)

Size: Factory: over 45,000m²; Staff: 1841

Locations: Australia, China, Finland, Hungary, UK, USA
Customers: Most Original Equipment Manufacturers (OEMs)

Products: Transmit/receive filters, duplexers, multiplexers, combiners, LNAs, VSWR monitors, ferrites, antenna line products, power amplifiers

<http://www.filtronic.com>

Tietojenkäsittelytieteen opiskelua Kajaanissa

On alkanut toinen vuosi meillä perusopiskelijoilla.

Syksyn ensimmäinen jakso on jo päätymässä. Koska opiskelen työn ohessa, aikapula on krooninen. Kesän jälkeen onkin ollut vakavia käynnistysongelmia... Kurssit ovat kuitenkin mielenkiintoista, mutta tentit ovat sitten ihan toinen asia! ;-)

Jatkamme opiskelua Linnalla (ex-Linnan lukio). Lukiolaiset ovat hävinneet, ja samalla vapautui pihalla parkkipaikkoja. Viime talvena joutuinkin muutaman kerran etsiskelemään parkkipaikkaa. Nyt niitä löytyy joka kerta, kun on tarvinnut, ja vielä on paljon vapaita paikkoja.

Design-hanat ja muuta hauskaa

Kesällä Linnalla oli iso remontti: luokkiin asennettiin ilmastointi, huoneisiin ilmestyivät uudet design-hanat, joiden käyttöliittymä on muuten todella mielenkiintoinen. Olemme käyttäneet niitä koko syksyn ja aina pitää ihmetellä, miten kylmä ja lämmin vesi taas tulevatkaan. "Hienoja" hanoja ne kuitenkin ovat.

Opiskelutilojakin on tullut lisää. Toinen auditorio valmistui sekä uusi tietokoneluokka. Auditorioihin on saatu uudet mukavat penkit, joten mikäpä siellä on kuunnellesa. Alkuperäiset vuosikertapenkit (tarkemmin vuodelta kivi ja kirves), jotka jäivät lukiolaisilta perinnöksi, olivatkin sellaisia kääntyviä, että jos niille laittoi tavaroita, niin ne kippasivat tavarat omia aikojaan lattialle lähes poikkeuksetta. Kiltahuone siirtyi samaan porraskäytävään ja saimme peräti kattuhuoneiston (neljäs kerros). Kuntokin kasvaa, kun kippaisee portaat ylös kiltahuoneelle ja takaisin autolle.

Kiinteistöön on ilmestynyt kesän aikana päiväkoti. Olemme varoitelleet uusia opiskelijoita, etteivät mene päiväkodin aidan sisäpuolelle, sillä sieltähän ei pääse pois ennen kuin äiti hakee....

Pieni ja intiimi

Kajaanin yksikkö on siis pieni. Tunnumme henkilökunnan ja he tuntevat meidät. He tietävät jo etukäteen, ettemme muista ilmoittautua kursseille, ja siksi onneksi meitä muistutetaan luentojen alussa. Linna sijaitsee lähes keskustassa – minullakin koulumatka kestää 5-10 minuuttia liikennevalojen suosiollisuudesta riippuen.

Seuraamme Kajaanissa Oulun luentoja. Osa tulee suorana videolähetyksenä ja osan saamme nauhoitettuna. Nauhoitettujen luentojen avulla voimme opiskella myös itsenäisesti. Luennot laitetaan opiskelusivuille jakoon. Imutamme ne omalle koneelle ja kuuntelemme kotona. Pidän nauhoitetuista luennoista, koska niitä voi kuunnella tenttiin valmistautuessa uudestaan. Jos jotain kohtaa ei ymmärrä, niin videota voi kelata taaksepäin

Teksti ja kuvat:
Merja Heikkinen

Yllä vielä tyhjä, oppilaita odottava auditorio ennen luentoa.
Vasemmalla kuuluisa design-hana. Alla naapureita.

ja kuunnella uudestaan. Luennoitsijalle ei voi tehdä kysymyksiä, mutta niitä voi säästää harjoituksiin ja kysyä harjoitusten vetäjältä.

TOL:n väki tutuksi, osa 4

Kuvat:
Markku Pylkkö

Tämän vuoden alussa Blankki aloitti esittelysarjan, jossa opiskelijoiden tietoisuuteen tuodaan laitoksella työskenteleviä henkilöitä. Ideana on, että kukin itsensä lyhyesti esitelty heittää viestikapulan omalla käytävällään työskentelevälle toiselle henkilölle.

Haasteen saanut henkilö saa vastata seuraaviin kysymyksiin:

- Kuka olet?
- Mistä tulet?
- Miksi olet TOL:lla/mikä sinut toi TOL:lle?
- Mitä teet nyt?
- Mitä olet ajatellut tehdä isona?
- Millainen olisi TOL 20 vuoden päästä, jos Sinä saisit päättää?
- Mitä harrastat, mikä on tärkeää elämässäsi?

Aiemmissa numeroissa ovat esittäytyneet *Kaisu Juntunen* (IT251), *Eeva Leinonen* (IT305), *Markku Oivo* (IT205), *Ilkka Tervonen* (IT329), *Pasi Karppinen* (IT251), *Samuli Saukkonen* (IT201), *Henrik Hedberg* (IT205), *Jari Karvonen* (IT305), *Heli Alatalo* (IT254), *Kari Kuutti* (IT211) ja *Ilkka Räsänen* (IT357).

Paljasjalkainen oululainen, kokenut hallintoihminen ja viherpeukalo

Olen **Päivi Mäntyniemi** (IT252, sininen käytävä ja 2. krs). Olen syntynyt Oulussa ja aina täällä myös asunut. Tällä hetkellä asun omakotitalossa Maikkulassa, joka on lapsuudenkotini, aviomieheni ja muutaman siivekkään lemmikkieläimen kanssa.

Olen ollut v. 1986 saakka yliopistolla töissä ja aina jollain lailla opintoihin ja opiskelijoihin liittyvien asioiden kanssa tekemisissä. Fysiikan laitoksen, Luonnontieteellisen tiedekunnan toimiston ja Opiskelijapalveluiden

kautta tulin TOL:lle joulukuussa 1999 ja onneksi tänne oli myös mahdollisuus jäädä. Oltuani LuTK:n toimistossa töissä melkein 12 v. kaipasi jo vaihtelua ja sitähan täältä löytyikin. TOL on suuri laitos, paljon henkilökuntaa ja opiskelijoita ja isossa työyhteisössä on aina helpompi ”hengittää”, joten olen viihtynyt täällä.

Toimin opintoasiainsihteerinä ja työtehtäviini kuuluu mm. opintosuoritusten tallennus, valmistuvien sivu- ja pääaineopiskelijoiden opintokokonaisuuksien koostaminen, loppuarvosanan laskenta ja avustus tutkintotodistusanomuspapereiden täyttämiseksi, laitoksen tenttitilaisuuksien järjestäminen yhdessä **Heli Alatalon** ja **Risto Nuutisen** kanssa, ym. sekalaisia opinto- ja toimistotöitä.

Se mitä olen ajatellut tehdä isona, ei ole vieläkaan selvillä..

Mitä tulee TOL:iin 20 vuoden päästä.. Kuten **Samuli Saukkonen** sanoi ”Tutkimuksen ja opetuksen valtakunnallinen huippuyksikkö”. Toivottavasti TOL arvostaisi myös työntekijöitään tasapuolisesti nimikkeeseen tai titteliin katsomatta. Itse olisin terveenä ja tyytyväisenä eläkkeellä tai ainakin jäämässä (= pääsemässä) eläkkeelle.

Harrastan keväästä syksyyn pääasiassa pihan kunnostusta ja kasvihuoneen hoitoa. Keväällä ja kesällä aina innokkaasti ja mielellään, loppukesästä ja syksyllä vähemmän mielellään. Lisäksi sienestän ja marjastan. Talvella harrastuksina on lukeminen, vesijumppa, lasi- ja käsityöt ja aviomiehen harrastuksen myötä meillä myös moottorikelkkaillaan.

Tärkeää elämässä on aviomies, koti, terveys ja ystävät.

Seuraavaksi haastan esittäytymään **Päivi Saaren** **pään**.

”Opiskelkaa ahkerasti ja valmistukaa.”

IT252
(sininen
käytävä)

Lupsakka tietokantaukko

- Olen **Juha Iisakka**. Tulen Pohjan Tornioista. Se on sellainen pieni kaupunki Kemin ja Ikea-cityn välissä. Siellä tehdään Suomen parasta olutta.

Olin tyypillinen ylioppilaskokelas silloin aikoinaan – kun Internet syntyi – eli en tiennyt, mitä haluaisin tehdä isona. Historia oli lukiossa lempiaineeni, joten halusin opiskelemaan sitä. Päätin hakea kuitenkin myös varmuuden vuoksi matematiikkaan ja tilasin siksi lisäksi luonnontieteellisen hakupaperit itselleni. Täyttäessäni niitä huomasin matematiikka-rivin alapuolella sanan ”tietojenkäsittely” ja ajattelin, että sehän on tulevaisuuden ala (en ollut milloinkaan koskenut tietokoneeseen ennen TOLille tuloa – olin niin viaton). Pistin rastin sitten siihen, enkä matematiikkaan. Huolimattomuuttani sitten en muistanut ajoissa hakea opiskelemaan historiaa ja totesin, että ainoa paikka, jota olen hakenut on joku tietojenkäsittelytiede.

Pelosta, että joudun jäämään notkumaan äidin hameen helmaan tyhjäätoimittajana, luin sitten pääsykokeisiin hulluna kaksi viikkoa yhteen menoon. Tarkoitus oli sitten siirtyä joskus opiskelemaan jotain muuta, mutta tämä olikin kivaa.

Mitä teet nyt ja mitä olet ajatellut tehdä isona?

- 3. krs. sininen käytävä, lehtorin nimikkeellä palkkaa saava. Väitöskirjaa pikkuhiljaa väsäilen. Tarkoitus

on ryhtyä pikkuhiljaa laitoksen tietokanta-lehtoriksi

Pitkäaikaisena projektina on rakentaa pienoisorautatiemaailma. Avain huoneeseen olisi vain minulla ja lapset pääsisivät huoneeseen vasta perunkirjoitusteni jälkeen.

Millainen olisi TOL 20 vuoden päästä, jos Sinä saisit päättää ?

-Yliopiston huippututkimusyksikkö, joka pitää pohjois-suomalaista tietotekniikkateollisuutta osaltaan pinnalla.

Harrastan sudokuja, ja tärkeää elämässäni on elää ja antaa toisten elää.

Seuraavaksi haastan esittäytymään **Jonne Miettusen**.

”Yliopisto-opetuksesta yllättävän paljon on hyödyllistä, alan töihin tulee olemaan vaikeaa päästä passivisella EVVK-asenteella.”

Cable Guy

Kuka olet ?

- **Ari Vaulo**, laboratorionsinööri

Mistä tulet ?

- Kotoisin olen Kuopiosta.

Miksi olet TOL:ssa?

- Sen kun tietäisi, vahinkoja sattuu. Kun tulin opiskelemaan, tietojenkäsittely kiinnosti. Minulla ei ollut etelähakuisuutta, joten hakeuduin Ouluun.

Mitä teet nyt ?

- Koordinoin TOL:n IT-toimintoja. Se käsittää mm. järjestelmien ylläpidot, kalustohankinnat ja toiminnan valvonnan. Toimin tiimin vetäjänä, Oulussa tiimiin kuuluu 3 + 1 ja Kajaanissa 1,5 henkeä.

Mitä olet ajatellut tehdä isona ?

- En minä näitä hommia lopeta. Etsin sopivaa tasapainoa töiden, perheen ja harrastusten välillä.

Millainen olisi TOL 20 vuoden päästä, jos Sinä saisit päättää ?

-Voisi melkein olla parempi, jos en sanoisi. Tasaarvoinen, tasapuolinen työyhteisö, joka yhteistyössä pyrkii korkealaatuisiin tuloksiin. Tämä sisältää myös opiskelijat, jotka lasken työyhteisön jäseniksi jo nyt.

Mitä harrastat, mikä on tärkeää elämässäsi ?

- Harrastuksina ovat purjelentäminen ja järjestötoiminta. Harrastan myös – yllätys, yllätys – tietokoneita. Tärkeää elämässäni on, että pystyn pitämään elämän eri osa-alueet tasapainossa ja selviytymään niiden mukanaan tuomista haasteista mahdollisimman hyvin.

Kenet haastat seuraavaksi käytävältäsi esittäytymään?

- **Peter Antoniacin**.

”Opiskelijan pitää menestyksellisen suorituksen takaamiseksi tehdä ahkerasti ja tehokkaasti töitä, mutta kannattaa muistaa, että muutakin elämää kuin opiskelu on olemassa. Tietojenkäsittelytieteiden opiskelu tarjoaa Sinulle mahdollisuuden hakeutua monelle mielenkiintoiselle polulle elämässäsi.”

Fuksien tulikaste

Fuksisuunnistus

Teksti:
Tommi Portti

Ah niin kauniina torstaipäivän aamuna 22. syyskuuta, herramme vuonna 2005, jätin tietoisesti, tai vähemmän tietoisesti, heräämättä JO- luennoille. Sillä illalle oli suuria suunnitelmia: fuksisuunnistus, vähintäänkin pakollinen fuksien kasteriitti. En varsinaisesti tiennyt etukäteen, mitä odotettavissa oli, todennäköisesti juoksemista kieli poskella, trikoot jalassa paikasta A paikkaan B. Oi kuinka ihanan väärässä olinkaan.

Pääsin viimein ylös sängystä puolenpäivän jälkeen ja suuntasin kohti lipastoa, kiltiksellä oli kuulemma etkot ja sinnehän oli mentävä. Siellä tapasin loput joukkueestamme, Osasto Dagen-eferistä. Olutpulloja oli näköjään tyhjentynyt siellä sun täällä ja kaikki olivat hyvin varustautuneita. Värvättyämme itsellemme maskotin vanhemmista opiskelijoista suuntasimme kohti ilmoittautumista ja ensimmäistä, OLuT:n, rastia.

Heti ilmoittautumisen jälkeen alkoi kova tulikokeemme: meidän tuli tunnistaa, mille luonnontieteilijäporukalle kuului mikäkin haalari. Tuskallisen mietiskelyn, maskotilta utelun ja muutaman puhelinsoiton ja googletuksen jälkeen saatiinkin vastaukset kasaan. Meille tarjottiin kahdeksaa pistettä, mutta emme vain olleet samaa mieltä. Niinpä otimme käyttöön julmat ja syntiset keinot: turvauduimme viinapirun apuun ja kyytipojaksi laulaa lurautimme Yogi-bear -laulun. Syntinen käytöksemme kannatti ja lappuun mätkähti 10 pistettä. Pienistä sanojen unohtamisista huolimatta.

Pian löysimme itsemme jonottamasta kielitoimiston tasanteella seuraavalle rastille. Siellä meiltä vaadittiin kovia hommia ja meidän täytyi esittää tanssi annetun maan

perinteiden mukaan. Meille vannoutuneille heteroille napsahti vielä maaksi Ruotsi, eihän siinä sitten auttanut kuin iskeä suklaajuna käyntiin ja toivoa parasta. Rastityttöille ei ilmeisesti esitys oikein uponnut, käteen jäi vain 9½ pistettä, vaikka kyseinen rasti oli ensimmäinen jossa vaatteitakin jäi välille. Jotkut eivät vain ymmärrä hyvän päälle.

Seuraavana olikin mukavia rasteja, joista kahmittiin täydet pisteet, tai yli :) Oli kemistien mukavia anatomian mittauksia (jälleen intiimisuojan loukkaus ja alkoholi auttaa) ja koeputken täyttöä. Näytöstyyliin saatiin 12 ja 10 pojoa. Yliopistolla oli jäljellä enää kaksi rastia ja geologien rasti oli vähintäänkin nihkeä. Näin rastia kuvailee ODE:n jäsen myöhemmin irc-keskustelussa:

<??????> vähän ne oli nihkeitä niitten pisteitten kans. mitä kaikkee me tehtiin siel.. tarjottiin kaikkee viinaa mitä löyty.. karkkeja.. tehtiin se ihmispiramidi.. näytettiin vähän paljasta pintaa.. kaikilt lähti paidat.. Ilkka veti sen keiton ykkösel alas (ja lähti myöhemmin sen takia kotia pariksi tunniksi) ja silti 9 pojeng.

Seuraavakin rasti oli tiukka, helpolla ei päästy, kun piti tehdä musiikkiesitys ennalta-arvaamattoman biisin tahtiin. Vauhdissa vaatteet jälleen vähenivät ja ainakin allekirjoittaneen itsekunnioitus katosi samassa tahdissa kuin vaatteet.

Suoritettuaamme yliopiston rastit kunnialla loppuun alkoi taivallus kohti keskustaa. Tietenkin ensin käytiin täyttämässä varastoja marketeilla sekä ODE:n Toppilan päämajassa. Marketeilla oli kuitenkin tuimaakin tuimempi vartiomies joka esti yhden jäsenemme sisäänpääsyn marketteihin sisälle, syynä muka vahva humalatila. Tämä siis tapahtui noin kahdeksan aikoihin, joka kertoo jotain joukkueemme hyvin toimineesta nestetankkauksesta.

Blankon rastille saavuttaessa oli meno jo huipussaan ja täydellinen suoritus kyseisessä sijainnissa vain kohotti urhoollisen joukkomme taistelutahtoa! Blankon rasti oli tekniikan multihuipentuma, jonne oli tuotu nykyteknisiä keinovalolaitteita, joista esim. biologit eivät olleet kuulleetkaan. Ilmeisesti oli toivottu jonkinlaista kiiltomatojen joukkokokousta rastin liepeillä, sillä rastilla oli pimeää kuin mustaksi maalatun ahvenen uimarakossa Inarijärven jään alla marraskuussa. Vähintään yhtä pimeitä olivat tehtävät, mutta jälleen paras lahjoja voitti, 10

Kuvat:
Taija
Kynkäänniemi

poeng. Siitäkin huolimatta, että rastivalvoja tippui niskoilleen kuningastuolista kesken kierroksen... noh.. kaikkea sattuu.

Viimeisenä, mutta ei vähäisimpänä rastina oli Sigman rasti rotuaarin pallolla. Tässä vaiheessa urhea maskottimme pelasti meidät tekemästä kardinaali-munausta, sillä kävi ilmi, että vastoin kaikkea mitä luulimme fuksisuunnistuksesta oppineemme, osa rastinpitäjistä _ei käyttänyt alkoholia_. Niinpä neuvokas joukkomme tarjosi ainoalle oikeamieliselle rastinpitäjälle hiilivetyjä ja sitten iskujoukot suorittivat kahvin ja kaakaon noutooperaation vääräoppisia silmälläpitäen. Kun kahvit oli haettu, olivat rastinpitäjät jo sulkemassa rastia, mutta onneksi ainoa naispuoleinen ODE-jäsen järjesti meille jatkoaikaa ja siitähän seurasi...10 pistettä ja papukaijamerkki. Kun rastit oli suoritettu, oli suunta kohti Foxiaa ja jatkobileitä, jonoa oli tietenkin järjettömästi, mutta etuillun merkitystä ei pidä vähätellä, sisällä olimme n. viidessä minuutissa :p

Vaikka kovasti on kuultu puhetta siitä, kuinka fuksisuunnistus päättyi jaettuun ykköstilään, täytyy tässä vaiheessa tehdä korjaus tähän pieneen asiavirheeseen. Asian oikea laita on siis se, että ODE VOITTI fuksisuunnistuksen tasapisteillä, ja koska kaikki painettu on totta, asia on loppuun käsitelty **PISTE**

Fuksisuunnistuksen voittoon tarvitaan vähän enemmänkin kuin pelkkää hyvää yritystä ja sitä paljonpuhuttua alkoholia. Tässäpä tällaiset 10 hyvää vinkkiä voittoon Fuksisuunnistuksessa.

1. Kisa lähdetään voittamaan, ei "katsomaan mihin päästään". Tuolla puheella on hävitty jo ennen kuin on aloitettu.
2. No sanotaan nyt se alkoholi kuitenkin, koko kisan kantava voima. Kannattaa kuitenkin itse olla sellaisessa kunnossa, että pystyy rasteista jotenkuten selviämään, tällöin myös tavaraa itse lahjontaprosessiin on jäljellä enemmän. Kannattaa varoa myös laskuhumalaa, tuota pelätyä taistelutahdon syöjää ja kaiken pahan alkua ja juurta. Nestetankkaus kuntoon!
3. Kun pistää itsensä 100% likoon kisaan, pistävät muutkin.
4. Ihmispyramidit hyvä. Ihmispyramidit ilman paitoja parempi, ilman housuja hulvatonta.

5. Puttosen Jyrkiä kannattaa lahjoa pelkällä alkoholilla, toisin kuin muiden rastien pullanmussuttajia. Kuitenkin täytyy varata useampia nautintoainelaatuja.
6. Jos rastin pitäjä sanoo että se taitaa olla 8 pistettä, tällöin on aika aloittaa maanittelu ja lahjonta. Paitsi nautintoaineet ja ravinto, myös "palvelukset" kelpaavat rastinpitäjille, kuten hieronta. 8 pistettä voi pian olla 12.
7. Älä aliarvioi hyvän joukkohalauksen voimaa naisrastinpitäjiin!
8. Älä jonota, etuile. (huomaamatta)

Nämä kaksi viimeistä ovat ne todelliset tuloksentekijä-vinkit, joilla voitto meille ratkesi:

9. Lähtekää kisaan _helvetin_ hyvällä tiimillä, jossa henki on hyvä ja yhteistyö pelaa.
10. Muistakaa se Dagen-Efter, se on vasta seuraavana aamuna! Vedä hyvin tänään, kärsi vasta huomenna! (tai koko elämäsi jos mukana on ollut tallennusvälineitä)

Pelipalsta

STEP MANIA

Teksti:
Eino Keskitalo

Valokuvat:
Taija Kynkäänniemi

Piirros:
Anna Keskitalo

Kuvakaappaukset:
Saana Orjala

Logo:
Teemu Hirvonen

Mitä ihmettä? Kaksi muuten järjelliseksi todettua ihmistä seisoo telkkarin edessä, taustalla soi eurohumppa ja henkilöt polkevat allaan olevaa räikeänväristä ja pahanhajuista muovimattoa samalla kuin ruudulla vilistää kasa.. nuolia.

Stepmania on suosittu ajanvieron väline kiltahuoneella. Siellä tätäkin juttua varten otettiin pieni pelisesio ja kysyttiin tanssimiseen hurahtaneilta blankolaisilta, **Saanalta, Samilta ja Miikalta**, mistä on kyse. Saanan mukaan kiltahuoneella tamppaamisen hyvänä puoleena on se, että pommisuojassa kelpaa paukuttaa vaikka keskiyöllä, eikä tarvitse huolehtia naapureiden mieliteistä.

Homman nimi

Peli sujuu periaatteessa näin: ruudun alareunasta valuu ylöspäin nuolia, joita vastaavaa nuolta matossa on polkaistava, kun nuolet lipuvat ruudun yläaidassa olevan rivin kohdalta. Helpoimmissa kappaleissa nuolia tulee hitaasti ja parhaimmillaan yksitellen, joten jokaista polkaisua voi suunnitella jopa sekunnin, pari.

Vähänkin vaikeammissa kappaleissa meininki on kuitenkin jo muuta, ja aloittelijalta menevät jalat helposti solmuun.

Miikka: Ei tätä opi kuin harjoittelemalla. Nuolia ei voi katsoa yksitellen, vaan sitä oppii enemmän askelsarjoja. Kyllä vaikeita biisejä opettelee ulkoakin.

Blankki: Ihan alussa sitä tuijottaa tiukasti yläreunan riviä, että milloin pitää polkaista..

Sami: Ihan aluksi pitää itse asiassa katsoa mattoa, ettei astu siltä pois.

I'm your little butterfly!

Jossakin vaiheessa hoksaa – jos ei muuten, niin kokeneempia seuratessa – että maton keskellä ei ole koko ajan pakko seistä. Nuolten päälle voi jäädä seisomaan niitä polkaistuaan.

Saana: Kun harjaantuu, ei tarvitse katsoa nuolia yksitellen, vaan niitä näkee useampia rivejä kerralla silmäyksellä. Tai niitä ei oikeastaan ehdi katsoa ollenkaan, ne vain tulevat selkäytimestä.

Miikka: Ja nuolia ei sinänsä katso milloin ne ovat ylärivin kohdalla, vaan kuuntele musiikista milloin pitää polkea.

B: Voiko harjaantunut tanssija sitten ottaa jonkun itselleen uuden, vaikean kappaleen ja tanssia sitä ikään kuin "prima vista"?

Miikka: Tuossa tuo Samba de Janeiro oli uusi minulle, eli kyllä pystyy..

Saana: Riippuu tietenkin biisistä. Kaksi yhtä vaikeaksi rankattua kappaletta voivat sisältää aivan erityylyisiä askelsarjoja.

Ankaraa treeniä

B: Kohoaako tässä kunto oikeasti?

Kaikki: Joo.

Saana: Koordinaatiokyky kasvaa.

B: Tämä on katu-uskottava kuntoilu-muoto nörteille.

Saana: No joo, tai no meidän piirejä ei aina täällä kiltiksellä oikein arvosteta..

Puskahuuto taustalta: Pidätte meteliä ja haisette pahalle.

B: No matot ainakin haisevat pahalle uutena.

Sami: Sellainen muovinkäryhän niissä on.

B: Noh, ovatko tanssipelit sitten oikeita pelejä?

Miikka: On ne. Sitä asettaa itselleen tavoitteita.. ja hauskaahan tämä on.

Saana: Ei tätä pelkän kuntoilun kannalta tekisi.

B: Mutta jos sanoo että "Pelataanko konsolipelejä", niin tuleeko tanssipelit mieleen?

Sami: On tämä ainakin minusta oma juttunsa. Ehkä muiden musiikki- ja rytmipelien kanssa oma kategoriansa.

Puttosen Jyrki: Oletteko te ihan terveitä?

Miikka: Tunnen itseni terveemmäksi kuin koskaan! Ei vaan, koukussahan tuohon on, kai se joksikin sairaudeksi sitten voi luokitella, niin kuin joidenkin mudit, battlefieldit ja wowit ja..

Introduction to Kyykkae

Teksti:
Juuso Räsänen

Valokuvat:
Markku Pykkö

Piirroksat:
Aapo Herrala

Yliopiston käytävillä kuulee monesti sanan "kyykkä", mutta mikä tai mitä se on? Kyseessä on Karjalasta kotoisin olevan perinnepelejä, jota pelataan Oulun yliopistolla akateemisilla säännöillä. Akateemisuus tuo mukanaan pilkkeen silmäkulmaan, vastustajan henkisen nöyryyttämisen sekä varsinkin turnauksissa huolellisen nestetasapainon ylläpidon.

Pelikenttä koostuu kahdesta neliöstä ja niiden välisestä alueesta. Neliöt ovat 5 x 5 metriä ja niiden välinen matka 10m. Pelineliöiden eturajalla on pystytetty 20 kyykkäparin rivi, joita sitten yritetään saada ulos pelineliöstä heittämällä niitä kyykkämällä tai tuttavallisemmin kartulla.

Kyykkäjoukkueessa voi olla 4-8 pelaajaa, joista neljä on pelaavassa kokoonpanossa.

Kahden erän ottelussa jokainen heittää 4 karttua / erä. Erä päättyy kun kaikki kyykät ovat ulos pelineliöstä tai kaikki 16 karttua on heitetty. Tämän jälkeen laskeaan pelineliöön (yleensä) jääneet kyykät, joista saa 1-2 miinuspistettä. Erätulos ja näin ollen myös pelitulos on usein negatiivinen.

On sanomattakin selvää, että kyykkä on helpompaa talvella kuin kesällä. Kyykkien, pelikentän sekä pelaajan välinen kitka on silloin huomattavasti pienempi ja lopputulos on paljon kauniimpaa katseltavaa. Talvella kyykkää pelataankin ahkerasti, Oulussa kyykkäliiga pyörii kahdella eri sarjatasolla ja niiden lisäksi kisataan erillisissä turnauksissa. Kesäisin voimien mitteleminen jää lähinnä henkilökohtaiselle tasolle.

Maaailmanmestaruustason kyykkäämistä

Erikseen on mainittava kyykän akateemisuutta vaalivat jokavuotiset Akateemisen kyykän MM-kilpailut Tampereella. Kisoihin osallistuu reilut 500 joukkuetta, joista jokainen tavoittelee mainetta ja kunniaa. Akateemisuus korostuu näissä karkeloissa enemmän opiskelijoiden kanssakäymisenä ja kyykkä toimii siinä oivana katalyyttina. Raskaan ja nestepainotteisen kisapäivän jälkeen suunnataan kohti jälkipelilejää Tampereen Tullikamarille. Blanko on viime vuosina kunnostautunut kyykkäkentillä saavuttamalla mm. viime vuoden MM-kisoista yleisessä sarjassa hopeaa ja naisten sarjassa pronssia.

Oulun yliopistolla kyykkätoimintaa organisoi Oulun Akateeminen Mölökky- ja Kyykkäseura, näin kavereiden kesken OAMK. Se tarjoaa jäsenilleen välineet kyykän ja myös toisen perinteisen pelin, mölökyn, pelaamiseen. Lisäksi OAMK järjestää talvella Oulun Kyykkäliigan, Oulunmestaruuskyykän ja muita pienempiä turnauksia.

Kaiken muun hyvän lisäksi kyykkä on kasvanut Oulussa teekkaripiireistä hyvinkin poikkitieteelliseksi ja monikansalliseksi urheiluksi, jota jokainen on tervetullut harrastamaan. Kannattaakin vierailla alla mainituilla kyykkäaiheisilla verkkosivuilla, jotta kyykkään hurahtaminen olisi mahdollisimman vaivatonta ja erittäin todennäköistä.

<http://www.oamk.oulu.fi>

<http://www.kyykkaliitto.fi>

Nörtin kotipesä esittelyssä

Sokkeloa ja kiiltävää pintaa

Mikäs on tollilaisen ollessa, kun ympärillä ovat uutuut-taan kiiltävät tilat! Kun tietojenkäsittelytieteiden laitoksen uusi kotipesä valmistui syksyllä 2004, oli pienellä opiskelijalla vielä ihmetyksen aihetta. Uusiin tiloihin päästiin muuttamaan vuoden 2005 tammikuussa ja askelmittariin ainakin tuntui kertyvän lisää kierroksia, kun yliopiston käytävät pitenivät taas hitusen verran. Olihan lisäksi päätetty sijoittaa mahdollisimman kauas humanisteista ja kasvatustieteilijöistä: atk-keskuksen taakse, vanhan puolen väylän viimeisen sivukäytävän jatkeeksi.

Astu sinäkin siis pois räikeäväriteisestä 1960-luvun arkkitehtuurista, jääkööt muut luonnontieteilijät ja teekkarit sinne happanemaan. Siirry Tietotalo 2:een, tuohon nörttien unelmalinnakkeeseen, jonka pääsisäänkäynti (M) osoittaa suoraan etelään. Pohjakerrokseen on koottu vielä rakennustarvikkeille tuoksuvia luentosaleja, tietokone-luokkia ja pienempiä harjoitusluokkia. Mäkkejäkin

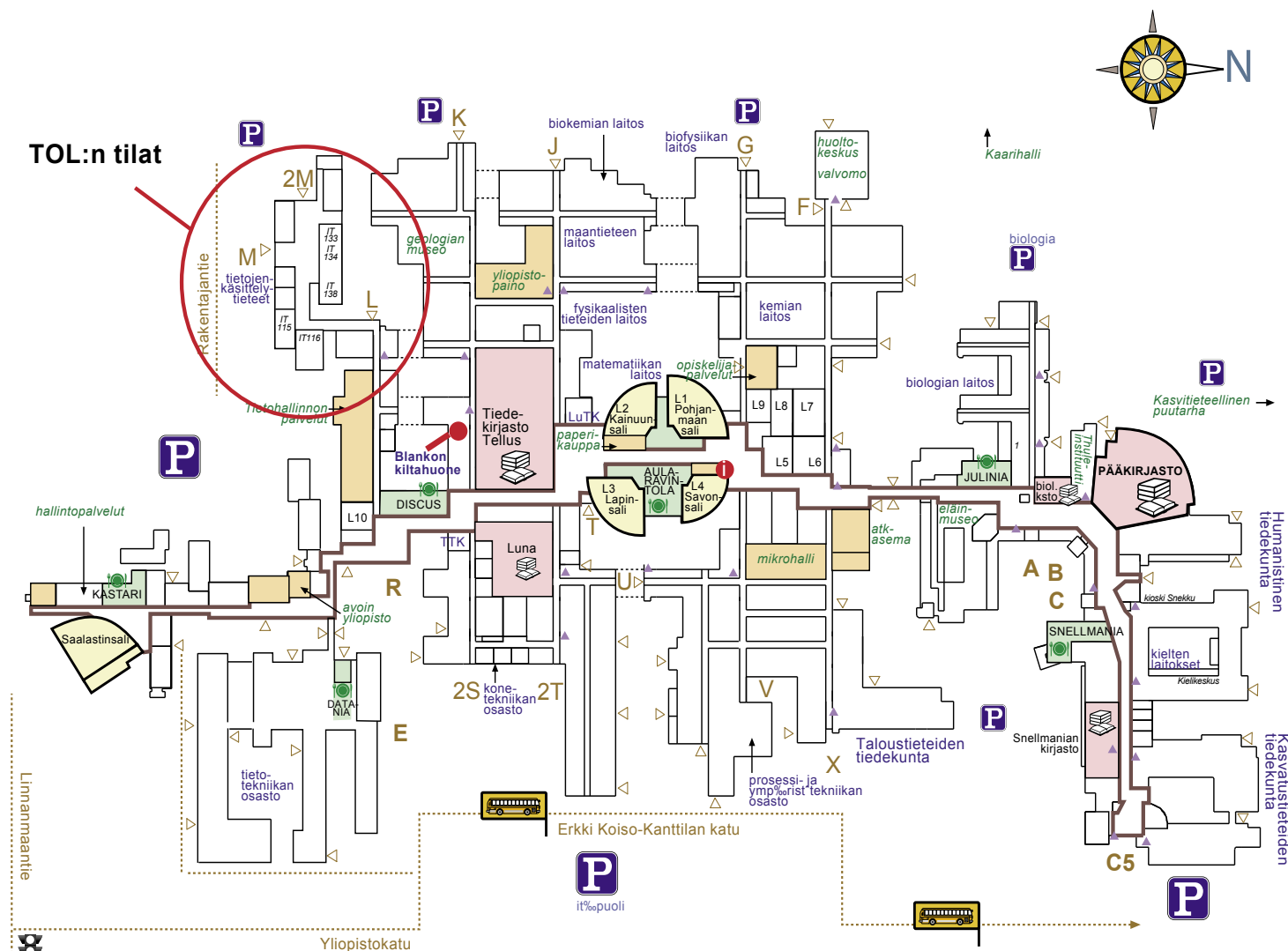
niitä rakastaville on, ja ainejärjestöllä hieno toimistotila. Jossa tätäkin lehteä tehdään ja taitetaan.

Yläkertaan pääsee hissillä, voi miten luksusta! Luke-mattomat työhuoneet niin toisessa kuin kolmannessakin kerroksessa saavat usein tottumattoman sormen suuhun: mistähän lehtori se ja se löytyy? Ei hätää, alakerassa vahtimestarin kopin lähetytyillä on kartta, johon on merkitty, missä huoneessa kukin sijaitsee. Nyt täytyy vain olla tarkkana ja tallentaa paperi pitkäkestoiseen muistiinsa oikeinpäin. Kääntyminen väärässä kulmassa voi johtaa useiden minuuttien päämäärättömään harhailuun.

Kehitystä talossa tapahtuu koko ajan. Nyt vanhan ja uuden rakennuksen yhdistävät ovet ovat auki myöhään, toisin kuin alkuaikoina. Ja kulkukorttejakin jostain kuulemma saa. Ja vielä kunniainnointia vessoille. Parhaat koko kampuksella.

Teksti:
Hanna Holopainen

Blankon hallitus ja toimihenkilöt vuodelle 2006

Pikasähke syyskokouksesta

Blankon tiedottajalta (asiasta tarkemmin seuraavassa numerossa)

Blankon vaalikokouksessa käytiin jälleen tiivistä keskustelua tulevan vuoden toimintasuunnitelmasta, budjetista, toimipaikoista ja muista esityslistalla olleista asioista. Paikalla kokouksessa oli yli 40 innokasta kuulijaa ja käytössä ollut neuvottelutila meinasi jo käydä pieneksi tapahtumaa varten. Neljän tunnin tiiviin sanailun ja äänestelyn jälkeen asiat saatiin päätetyksi ja Blankon toimijat vuodelle 2006 näyttävät seuraavilta:

Hallitus

Puheenjohtaja: Aapo Herrala
Varapuheenjohtaja: Miikka Krogerus
Sihteeri: Simo Arvola
Rahastonhoitaja: Inga-Liisa Jomppanen
Ulkoministeri: Vesa-Pekka Leppänen
Suunnittelija: Juhana Virtanen
Tiedottaja: Miikka Ansamaa
Kopo-vastaava: Markku Pylkkö
Jäsenvastaava: Jaakko Sepponen
Blankin päätoimittaja: Eino Keskitalo

Toimihenkilöt

Ohjelmoijat: Saana Tauriainen ja Tuomo Penttinen
OLuT-vastaava: Jyrki Puttonen

Fuksivastaava: Saana Orjala
Tenttiarkistovastaava: Heidi Wikman
Alumnivastaava: Niko Hummastenniemi
Blanko-päivät -yhteyshenkilö: Marja Hamari
Viinimestari: Jussi Kärki
Webmaster: Markus Haataja
Webteam: Juha-Markku Liikala
Graafiset suunnittelijat: Katarina Segerstahl ja Taija Kynkäänniemi
Hanslankari: Juuso Räsänen
Kiltahuonevastaavat: Heli Kuosmanen ja Anne Vehkomäki
Kulttuurivastaava: Sari Alaluusua
Urheiluvastaava: Esa Juusola
Valokuvaajat: Juhani Lehtonen ja Katariina Silvendoinen
Emäntä: Heidi Oja
International Relations Manager (IRMa): Samuli Pöyhtäri
ATK-YTP -tiimi: Jyrki Puttonen, Heli Kuosmanen, Mikko Kanninen ja Janne Suokas
Blankki-tiimin valitsee Blankin päätoimittaja ja asiasta kiinnostuneet voivat olla yhteydessä Eino Keskitaloon.

Oltermanniksi valittiin Pekka Abrahamsson.

Loppuvuoden tapahtumakalenteri

Peli-ilta perjantaina 18.11.

Paikka: Kiltahuone ja verkkopeliluokka KO101

Blankon tämänsykyisyisessä peli-illassa ohjelmassa on perinteisesti pelejä sekä verkkopeliluokassa että kiltahuoneella. Verkkopeliluokan pelilistalla on todennäköisesti ainakin Wolfenstein: Enemy Territory, Unreal Tournament 2004 ja Sliders. Ehdotuksia peleistä voi lähettää Juuso Räsäselä (ulkoministeri@blanko.fi).

Kiltahuoneen lautapelivalikoimaan kuuluvat Trivial Pursuit (Genus painos), Scrabble sekä Twister. Myös vanhemmat pelit Kimble ja Alphabet ovat käytettävissä. Myös kiltahuoneen XBOX on käytössä tansimattoineen.

Blankon pikkujoulut 2.12.

Tavalliseen tapaan Tetran saunalla.

Demoilta kiltahuoneella 8.12.

Tietokonetaidetta parhaimmillaan.

Piirros: Anna Keskitalo

BAR CAFE

Keltainen Aitta

Hurr!

Vaikka lämpömittari laskee ulkona uhkaavasti alle nollan, Keltaisessa Aitassa lämmitellään pitkin viikkoa.

Kohmeisimmatkin kävijät käyvät pian kuumana, koska lupaamme taikoa niin hehkuvat makuelämykset, että niillä sulattaa ikiroutaiset ikenet. Tule samalla tsekkaamaan uusittu yläkertamme!

P.S. Vakoile osoitteessa www.keltainenaitta.fi

Kuuma musiikki. Hehkuvat juomat.

Bar Café Keltainen Aitta, Kauppatori, Oulu

p. 08-530 5036

avoinna: su-to 12 - 24(02)

pe-la 12 - 02

